

İçindekiler...

- Sf. 2 Editör'den
- Sf. 3/4 16. YEK-KOM Kongresi
- Sf. 5 Kongre Misafir Konuşmacıları
Hamide Akbayır & Ali Atalan, Die LINKE
- Sf. 6 Grußwort von Hans Brandscheidt, EUTCC
- Sf. 7 Kongre Misafir Konuşmacıları
Hüseyin Avgan, DİDF & Kemal Uzun, Avrupa Barış Meclisi
- Sf. 8 Grußwort von Jurgen Klute, MdEP
- Sf. 9 Grußwort von Rüdiger Sagel, MdL NRW
- Sf. 10 Grußwort von Dirk Willing, MLPD
- Sf. 11 Grußwörter
Wolfgang Zimmermann & Ulla Jelpke, MdB DIE LINKE
- Sf. 12 Grußwort
Prof. Wolfgang Dressen, Universität Düsseldorf
- Sf. 13/14 Wêne yên Axaftvanê Kongre
- Sf. 15/18 16. YEK-KOM Kongre Sonuç Bildirgesi & Yeni Yönetim
- Sf. 19/20 Sertîfika ji bo Komalêni bi serkeftî
- Sf. 21/23 Newroz Haberleri
- Sf. 24 Starßburg Yürüyüşü & ROJ TV için Kadınların Eylemi
- Sf. 25/27 YEK-KOM Basın Açıklamaları / Flugblätter
- Sf. 28 Etkinlikler / Duyurular
- Sf. 29/30 Newroz û Gelê Kurd
Bahaddin Doğan, 2. Serokê YEK-KOMê
- Sf. 31/33 Newroz Delegationen in Kurdistan
- Sf. 34 Interview mit Norman Paech, Junge Welt
- Sf. 35 Offener Brief von EU-Abgeordneten
- Sf. 36 Flugblatt zum Tag der Arbeit

Yek-Kom Bülten
Dreimonatige Zeitschrift der Föderation Kurdischer Vereine in Deutschland e.V., YEK-KOM
Kovara Komalen Kurd li Elmanya, YEK-KOM / Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu -YEK-KOM- Dergisi

Layout: Yekkom
Redakteure: Yek-Kom e.V. Pressekommision
Der Inhalt der mit Namen abgedruckten Texte und Kolumnen gibt nicht unbedingt die Meinung der Redaktion wieder.

Adresse: Yek-Kom e.V., Graf-Adolf-Str. 70a, 40210 Düsseldorf
Tel: +49 211 1711451, Fax: + 211 1711453
<http://www.yek-kom.com> e-mail: info@yek-kom.com, yekkombuelten@hotmail.de

Y
E
K
O
M

1994

Editör'den

Kürdistan ve dünyada gelişmelerin çok yoğun ve hızlı bir şekilde yaşandığı süreçte Almanya-Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) olarak bu gelişmelere müdahale olabilmek, sürecin yoğunluğuna cevap verebilmek için bizlerde yoğun bir çalışmanın içerisindeyiz.

Kürdistan ve Türkiye'de Kürt Özgürlik Hareketine karşı bir tasfiye politikası yürütülüp, Kürt siyasetçileri tutuklanırken, Avrupa'da da ülkeyekine paralel şekilde Kürt halkın demokratik kurum ve kuruluşlarına, televizyonuna ve siyasi temsilcilerine karşı saldırı ve tutuklamalar gerçekleştirildi.

Bir Nato konsepti olarak uygulamaya geçirilen bu saldırılara karşı bizde Federasyon olarak yasal ve demokratik zeminde gerek demokratik protestolar gerekse diplomatik yöntemlerle mücadele ederken bir yandan da 16. Kongremizi gerçekleştirerek yönetimimizi yeniledik.

20-21 Şubat tarihlerinde Dortmund kentindeki Ahmedê Xanî Kültür Derneği'nde gerçekleştirilen kongremize başta Alman siyasi parti temsilcileri olmak üzere, sendikalar, Kürt parti ve kurumlarından çok yoğun bir katılım gerçekleşti.

YEK-KOM tarihinde belki de ilk kez bu kadar çok siyasal kurum, kuruluş temsilcisi ve şahsiyetlerin katıldığı kongremizin ilk günü adeta bir Konferans niteliğinde geçti.

Avrupa Parlamentosu milletvekili Jürgen Klutte başta olmak üzere NRW eyaletinden milletvekilleri, parti temsilcileri, demokratik kitle örgütleri ve Cemaat temsilcileri ile Kürt kurum ve kuruluş temsilcilerinin katıldığı Kongremizin ilk gününde Kürt sorununun çözümü ve avrupa'da ki Kürtlerin kurumlaşmaları, örgütlenme sorunları üzerinde oldukça verimli tartışmalar yürütüldü.

Uzun sayılamayacak bir sürede 7. sayısına ulaşan Federasyon bültenimizin 8. sayısını ağırlıklı olarak kongremize ayırdık. Bültenin bu sayısında kongremize katılarak yada mesajları ile destek veren kurum temsilcileri, siyasetçi ve aydınların konuşmalarını ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

Yine geride bıraktığımız 2010 yılı Newrozunu, Kürt halkına, O'nun kurum ve temsilcilerine karşı avrupa'da gerçekleştirilen saldırılara karşı adeta bir cevap niteliğinde onbinlerce insanla görkemli bir şekilde Almanya'nın Düsseldorf kentinde kutlayan halkımızın coşkusuda bu sayımızda yer alıyor.

Federasyonumuzun çabası ile 9 Eylül 2009 tarihinde Almanya'nın başkenti Berlin'de gerçekleştirilen 'Kürt Konferansı'nın sonuçlarını bir broşür halinde Almanca olarak yayinallyarak halkımıza ulaştırmamız büyük bir ilgi ile karşılandı.

Almanya-Kürt Dernekleri Federasyonu YEK-KOM olarak işçi ve emekçi sınıfının bayramı olan 1 Mayıs'ın hemen arefesinde çıkan 8. bültenimiz aracılığı ile bir kez daha başta Kürdistan olmak üzere tüm dünya işçi ve emekçilerinin 1 Mayıs bayramını kutluyoruz.

Ahmet Çelik
YEK-KOM Başkanı

YEK-KOM 16. KONGRESİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ

Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) 16. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi. 130 delege ve 40'a yakın konuğun katıldığı kongrede önemli kararlar aldı.

20-21 Şubat tarihlerinde Dortmund kentindeki Ahmedê Xanî Kültür Derneği'nde gerçekleştirilen kongreye başta Alman siyasi parti temsilcileri olmak üzere, sendikalar, Kürt parti ve kurumlarından çok yoğun bir katılım gerçekleşti.

YEK-KOM kongresinde ilk konuşmacı olan KNK Başkanı Kemal Tahirzade, İran'daki Kürtlerin durumu ve İran'ın Kürt yurtseverlerine karşı katliamına dikkat çektiği konuşmasında, PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Kürdistan'ın her parçasında olduğu gibi Doğu Kürdistan'daki Kürtler için de yeni bir perspektif getirdiğini söyledi.

Tahirzade'nin ardından KON-KURD Başkanı Nizamettin Toğuç yaptığı konuşmada, Kürdistan ve Türkiye'de siyasi katliam yapıldığını belirterek, "Bu katliama karşı ancak daha sıkı bir birlik ve güç olarak güçlü bir örgütlenme ile karşılık verebiliriz" dedi.

YEK-KOM kongresine davetli olarak katılan Avrupa Parlamentosu Milletvekili Jürgen Klutte, DTP'nin yasaklanması ve BDP'ye yönelik saldırı eleştirdi. Konuşmasında Klutte, "AKP ve Erdoğan'ın Kürt açılımı belirli sınırlara dayandırılarak yapıldı. Açılım sadece dille ve TRT 6'le sınırlı kaldı. AKP ve Türk devletinin gerçekte açılımda samimi olmadıkları açığa çıktı. DTP ve BDP'ye yönelik saldırı ve tutuklama gibi tutumlarıyla kendilerini ele verdi" dedi. Klutte Tekel işçilerinin eylemini de selamladı.

Kongredeki konuşmacılardan Düsseldorf Üniversitesi Politik Bilimler uzmanı Prof. Wolfgang Dressen ise Türkiye'nin Kürtere karşı yaklaşımının benzerinin Almanya'nın da gösterdiğini belirterek, Kürt ve Alman demokratik çevrelerinin

ortak mücadele vermeleri gerektiğini ifade etti.

Daha sonra söz alan Avrupa Birliği Türkiye Komisyonu sözcüsü Hans Branscheidt ise, tutuklu olan belediye başkanlarının ve siyasetçilerin derhal serbest bırakılması gerektiğini söyledi. "Kürtlerin talepleri legal alanda tanımlmalıdır" diyen Branscheidt, Kürtlerin özellikle Avrupa'da her alanda lobi çalışmalarını geliştirmeye ihtiyaçları olduğunu belirtti.

Avrupa Barış Meclisi Sözcüsü Kemal Uzun'un "Yıllarca Türk devletine eğitici olarak hizmet ettim. Dolayısıyla Kürt halkın asimilasyonuna katkıda bulundum. Bu nedenle burada Kürt halkından özür diliyorum" sözleri katılımcılar tarafından alkışlarla karşılandı. Uzun, başta Türk devleti olmak üzere bütün herkesin Kürt halkından özür dilemesi gerektiğini söyledi.

Uzun'dan sonra söz alan Alman Sol Parti NRW Milletvekili Ruediger Sagel ise konuşmasında Almanya'daki entegrasyon politikalarına dikkat çekti. Kürtlerin Almanya'da kimliklerinin tanınması gerektiğini söyleyen Sagel "Çok kültürel bir Almanya'dan söz ediliyor ama hala ırkçılık çok yoğun. Bunlara karşı politik bir tutum olmalı. Sahte entegrasyon yasalarından kurtulmalıyız. Almanların diğer halklara karşı yaklaşımında bir acıma kültürü var. Biz acıma kültürü değil birlikte eşit ortak yaşamı esas alıyoruz" diye konuştu.

ELEŞTİRİ VE ÖNERİLER

Kongrenin ikinci günü ise daha çok delegelerin konuşmaları ve YEK-KOM'un geçtiğimiz bir yıl içinde yürüttüğü çalışmalara ilişkin değerlendirmelerden oluşuyordu. Delegeler, YEK-KOM'un çalışma ve örgütleme tarzına ilişkin eleştirilerinin yanı sıra önerilerini de sundu. Öneriler arasında YEK-KOM yönetimine seçilecek olanların daha aktif bir çalışma sergilemesi, Kürtçenin bütün dernek ve kurum-

larda daha da yaygınlAŞtırmasI için YEK-KOM'un üzerinde durması, derneklerde resmi üyelerin artırılması çalışmalarına ağırlık verilmesi, Kürt siyasetçilerin derneklerle koordineli çalışmaları, diğer Kürdistanı kurumların YEK-KOM ile ortak çalışma yürütmesi delegelerin geliştirdiği öneriler arasında bulunuyordu.

'KURUMLARIMIZ KİMLİĞİMİZDİR'

Kongrenin ikinci gününde konuşan YEK-KOM Başkanı Ahmet Çelik ise Çelik, "Kurumlarımız kimliğimizdir" şiarı ile başladıklarını belirtti. Kürtlerin bir yandan kendi kimlikleri ile yaşamak istediklerini bir yandan da Almanya'da yasalara saygılı ve Alman toplumuyla uyumlu yaşamak istediklerini vurguladı.

Çelik bu kongre ile Almanya'da siyasi partiler, sendikalar ve sivil toplum örgütleri ile bir dayanışma mesajı vermek istediklerini de sözlerine ekledi. Çelik konuşmasında, "Bu anlamda kongremize Kürdistanlı, Alman ve diğer halklardan parti ve kurum temsilcileri katılarak mesajlarını ilett. Birlikte çalışma sözü verdiler. Onların mesajları önemliydi. İlk kez bu kadar diğer halkların kurum ve kuruluş temsilcisi kongremize katıldı" dedi.

Çelik, kongrede tartışma, öneri ve eleştirilerin güçlü olduğunu vurgulayarak, kongrelerinin aynı zamanda 20 Mart'ta Düsseldorf'ta yapılacak olan merkezi Newroz Bayramı kutlaması için de güçlü bir start anlamını taşıdığını söyledi.

Kongrede ayrıca işsizlik, sosyal hakların kısıtlanması, polisiye tedbirlerin artması, yabancıların dışlanması ve silahlanmadaki artışa karşı Almanya'daki sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte hareket etme kararı alındı.

YENİ YÖNETİM

Daha sonra YEK-KOM'a bağlı olarak Almanya'da faaliyet yürüten 45 dernekten yaklaşık 150 delegenin katıldığı kongrede YEK-KOM'un yeni yürütmesini oluşturan 17 üye yapılan seçimle belirlendi.

Daha önce 13 kişiden oluşan YEK-KOM Yürütme Kurulu'nun sayısının 17'ye yükseltildiği kongrede daha sonra seçim-

lere geçildi. 25 delegenin adayı olduğu YEK-KOM yürütme sine yapılan seçim sonucunda 17 kişi girdi.

YEK-KOM'un yeni dönem yürütme kurulu şu isimlerden oluşuyor; Mehmet Emin Yıldız, Yüksel Koç, Ahmet Çelik, Bahattin Doğan, Ali Gürsel Aka, Pervin Kaplan, İbrahim İşık, Yavuz Kaya, Abdullah Efe, Gültén Kelloğlu, Niyazi Öntaş, Mehmet Sukaya, Hayri İmak, Sait Bal, Fidel Biçer, Kadriye İmir, Gule Karaaslan.

Kongrede ayrıca denetleme kurulu ve disiplin kurulu üyeleri de seçildi.

Denetleme Kurulu'na Hüseyin Keçeloğlu, Ferzende Coşkun, H. Ahmet Zeyrek, İsmet Saka, Rösmiye Topraklı seçildi. Disi-

plin kuruluna ise, Kenan Koç, Vakkas Sabancı, Songül Yıldırım, Oruç Dapar, İsmet Uçar.

KONGREYE KİMLER KATILDI

Kurdistan Ulusal Parlamentosu (KNK) Başkanı Kemal Tahirzade, Avrupa Kürt Dernekleri Konfederasyonu (KONKURD) Başkanı Nizamettin Toğuç, CDK temsilcisi, YXK temsilcisi, PJAK temsilcisi İbrahim Elipur, Avrupa Parlamentosu Milletvekili Jürgen Klutte, BDP yöneticisi Hilmi Aydoğdu, Uluslararası Doktorlar Birliği'nden Dr. Gisela Pentekar, Alman Sol Parti NRW Parlamentosu Milletvekili Ruediger Sagel, İG Bau Sendikası Genel Sekreteri Volger Vermeer, Alman Sol Parti NRW Eyalet Parlamentosu sözcüsü Wolfgang Zimmermann, Düsseldorf Üniversitesi Politik Bilimler Öğretim Üyesi Prof. Wolfgang Dressen, KOMKAR Başkanı Kovam Amedi, Alman-Arap Çatı örgütlenmesi temsilcisi Nabil Reşit, Tamil Göçmenler temsilcisi Viraj Mendal, Köln Kürt Enstitüsü Temsilcisi Ahmet Aktaş, VOİCE Forum temsilcisi Osaren İgbinoba, EUTCC temsilcisi Hans Brandscheidt, Avrupa Barış Meclisi sözcüsü Kemal Uzun, Alman Sol Parti NRW Eyalet milletvekili adayları Barbel Beuermann, Ali Atalan, Hamide Akbayır, Şehit ve Kayıp Aileleri Komitesi Temsilcisi Celal Özkan, KARAWANE temsilcisi Araz Ardehali Barani, Kürdistan Öğretmenler Birliği temsilcisi Fevzi özmen, ATİF temsilcisi Metin Aydın, DİDF temsilcisi Hüseyin Avgan, MLPD Federal Yönetim kurulu üyesi Herr Willig.

Haber Fotolar : Murat Alpavut

Kongreye katılarak mesaj sunan kurum temsilcileri ve şahsiyetler:

Hamide Akbayır:

(Berdevka CENI- Bûroya Asitî yên Jinên Kurd û Endama Partiya Çep ya Eyaleta NRW - Die Linke Namzeta Parlamena Eyaletê- Die Linke.NRW)

Wekê tê zanîn, li Almanya yê nêzîkî 1 mîyon Kurd dijîn û ji van 300 hezar hemwelatîyê Almanyayê ne.

Di Eyaleta NRW ê de 18 Milyon kes dijîn û hêjmara gelê bîyanîyan jî 4,3 mîyon e. Ji wan jî nêzîkî 250 hezar kes Kurdin. Li Tirkîyê, Iran û Sûriyeyê lêkolînên iştâtstîkî li ser hêjmara Kurdan qedexene. Ji ber vê jî hêjmara Kurdan rast nayê zanîn. Her wiha hêjmara Kurdên ku welatên Ewrûpayê dijîn jî, ne rastin. Li Almanyayê jî Kurd di qada fermî de wek tirk, Ereb û Faris têne qebûlkirin. Dewletên ku Kurdistan parce û par ve kirine, nikarîbûne hetta îro gelê Kurd û kultûra wi ji holê rakin.

Kurdan her roj ji bo mafêñ xwe berxwe dane û vê rê de jî gelek bedel dane. Îro jî em dibînin ku, ne dewleta Tirk û ne jî dewletên Ewrupî Kurd rast fêm nekirine. Kî ku behsa mafê Kurdan bike, an jî ji bo Kurdan kar bike, yan tê kuştin, yan jî tê girtin. Ji bo vê sedemî ji tekoşîna gelê Kurd berdewame.

45 sal Koçberî û rêxistinê bîyanîyan

Koçberbûn di dîroka kurdan de şunekî mezin digire. Gelê Kurd ber bandora dewletên dagirker cîhe xwe terk kirine û di nav gelên din de aîsimîle dibin. Ev jî ji bo Kurdan gelek girane û neheqîyeke mezine.

Wek tê zanîn, li Almanyayê Kurd di navbera gelên bîyanî de guruba duymîne. Hetta îro jî em dibînin ku, pirskirikên kurdan çareser nebûne. Ne di welatên xwe de û ne jî di diasporayê de.

Pirskirikê Kurdan alîyê entegrasyonê de gelek in. Bê guman sedemîn vê jî pirin, ew jî vana ne:

1. Gelê Kurd wek netew nayê naskirin.
2. Gelê Kurd tê kriminalîzekirin û rêxistinêwan têne qedexekirin, sîyasetmedarên Kurdan têne binçavkirin.

3. Neçareserbûna pirskirîka Kurd jî bandore xwe li ser entegrasyonê heye. Mafêñ Kurdan hatîne sînorkirin. Vir de rola dewleta Almanya yê jî girîng e. Qedexekirina PKK rîya sîyasetâ Kurdan teng dike û heqênerdûn jî ji bo Kurdan naye naskirin.

Ji bo ku pirskirikên bîyanîyan hal bibin, gelek rexistinê bîyanîyan ava bûne, rexistinê Kurdan jî. Di nav van rexistinan de jî hemûyan mezintirîn YEKKOM e.

Ez di kar û xebatê YEKKOM ê de serkeftîneke mezin dixwazim û hêvîdarim ku Kongreya îro pêşerojeke hevpar veke.

Siyaset û gelê Kurd

Em jî îro wek gelê Kurd bûne alîyekî vê civakê. Ji bo vê jî tevlîbûna Kurdan bi sîyasetâ navnetewî re pir girînge.

Herwiha em jî wek polîtîkvanêñ Kurdu 2 kes nav Partiya Çep (Die Like.NRW) de cîh digirin û namzetên Parlamenta vê Eyaletê ne. Di 5 ê Gulân ê de hilbijartina Parlamenta Eyaleta NRW heye. Namzetîya me jî ji alîyê YEKKOM ê ve tê destek kirin. Em banga hemû delegeyân dîkin ku, tevli vê hilbijartînê bibin û alikarîyê bidin me.

Werin em bi hev re ji bo bikaranîna mafêñ xwe yê demokratîk û ji bo jîyanekê rumet alîkariya partîya cep bikin.

Ez bi dil û can kongreya YEKKOM ê silav dikim û serkeftinê dixwazim.

Ali Atalan:

(DIE LINKE NRW Eyalet YK üyesi ve Eyalet Parlamento Milletvekili Adayı)

Değerli arkadaşlar, değerli Delegeler Hevalên hêja, Roj bash!

Çok önemli bir süreçte yapılan bu Kongreyi selamlıyor kongrenin hazırlanmasında emeği geçen arkadaşları kutluyorum. Geçen dönemin çalışmasına tanıklık eden ve nispeten birlikte çalışan bir arkadaşınız olarak eski yönetimde burda teşekkür etmek istерim. Kürtistan halkı ve özgürlük mücadeleleri bilindiği üzere çok önemli bir dönemden geçiyor. Yurt dışında yaşayan Kürtistan kökenli insanlar, kurumlar ve örgütler buna kayıtsız kalamaz ve kalmamalılar.

Bu nedenle yurt dışında kalanların yükümlülükleri ve görevleri kolay değildir. Buradaki bireysel, ailevi ve toplumsal sorunlarını haletmeye çalışırken, Kürtler, kirli bir savaşa, inkara ve hatta kısmen imhaya maruz bırakılan kendi halkın buradaki sesi olması ve elinden gelen desteği vermesi kadar doğal birşey olamaz.

Bu, madalyonun yanı gerçekliğin bir tarafıdır. Diğer ise bana göre en örgütlü topluluklar içinde yer alan Kurt'lerin, gereğinin ve spontaniyelerinin çok altında imkanlarını kulanabildikleridir. Kürtler sahip oldukları potansiyeli esas alırlarsa, yanlış Kurdistan'daki özgürlük mücadelelerini desteklemekle sınırlı kalınmadan, bu mücadeleye uluslararası en büyük dayanışmayı ve desteği alma dinamiğene sahip olacaklar. Ancak bazı sebeplerden dolayı örgütlü gücün, koşullara verimli ve sonuç alıcı bir şekilde kulanmadığı veya kulanamadığıdır.

Gericiliğin, bağınlığın ve şovenizmin dünya kol gezdiği bir dönemde, Kurdistan özgürlük hareketi bir bütün olarak ileri, toplumsal devinimci, cinslerarası eşitliği sağlayıcı, halklar arası kardeşliği pekiştirmeye ve çevre sorununa gereklî hasasiyeti gösteren bir özelliğe sahip olması bir gerçekdir. Ancak bu gerçeklik bir çok çevreler tarafından bilinmiyor, anlatılmıyor veya bazı yanlışlıklar yüzünden gölgenleniyor.

YEK-KOM; gücü ve olanaklarıyla bunu giderebilecek potansiyele sahiptir. Bu görevini yerine getirmeye çalışırken, ayrıca Almanya'da diğer bütün toplumsal sorunlara ilgi göstermeli, tavır koymalı ve aktiv faaliyetlere katılmalıdır. Bu ülkede, işsizlik, emeğin sömürüsü,ırkçılık, ayrımcılık, barış ve çevre sorunlarıyla ilgili bütün eylemliliklere YEK-KOM'un kendi sembollerile katılması gerektigine inanıyorum. Burda doğal olarak diğer katılımcı güçlerle dostluklar ve karşılıklı dayanışma ruhu ve ilişkisi gelişecektir. Dolayısıyla bu, genel mücadelede tanıtılması ve destek görmesine olanak sağlayacaktır.

Arkadaşların bu denli çabalarını görüyor ve seviniyorum. Bizde elimizden desteği vermeye devam edeceğiz.

Mayıs ayında yapılacak olan Kuzey Ren Westfalia Eyalet Parlamento seçimleri bu ülkenin genel politikasını ve hatta siyasi dengelerini Federal düzeye oynatacak bir karektere sahiptir. Almanya'da adaletin, eşitliğin, hoşgörünün ve barış politikasının yaygınlaşması sorunu, sol hareketin ve özellikle Sol Parti (DIE LINKE) nin güçlenmesine endekslendiği de ayrıca bir realitedir (...).

Kürt halkın, gerek genel özgürlük mücadeleleri ve gerekse bu ülkede kendi kimliği, dili ve kültürünün tanınması ve teşvik edilmesi için lazımlı olan herşeyi yapmayı, yanında ve yanınızda yeralmayı bir görev biliyoruz. Birlikte ve dayanışma içinde kazanacağımızdan hiç şüphem yoktur.

Basarılar, Serkeftin
Zor spas, Roj bash

<>

Hans Branscheidt

EUTCC (EU Turkey Civic Commission)

Sehr geehrte Damen und Herren, liebe Freundinnen und Freunde.

Ich möchte es ganz kurz machen, nur zwei Stichworte denn eine 16. Jahreskonferenz sollte eine Arbeitskonferenz, und nicht eine Konferenz von nur Grußworten. Zwei Dinge liegen mir sehr am Herz, das eine ist, was auch neulich von Brüssel aus gesagt worden ist, auf der 6. Konferenz der EUTCC, die sich um das Verhältnis Kurden und Türkei bemüht, im Zusammenhang mit dem Beitritt der Türkei Richtung Europa. Der Jürgen Klute war dabei und seiner Fraktion und auch Ihm haben wir es im Wesentlichen zu verdanken, dass es dazu gekommen ist. Eine der wichtigsten Aussagen war, worauf man sich dort verständigen konnte war, dass wir alles tun müssen um zu verhindern, dass weitere Abgeordnete kurdische Politiker, kurdische Bürgermeister, Politikerinnen verhaftet und verfolgt werden, und zweitens dass diejenigen, die man bedrängt, bedroht und verhaftet hat unbedingt frei gelassen werden müssen.

Erstens, weil sie es verdienen in Freiheit ihrer politischen Tätigkeit nachzugehen und Zweitens, das ist ein Grund der vielleicht viel wichtiger ist, wenn mich nicht alles täuscht stehen – ich möchte nicht schwarzmalen die Zeichen – erneut auf Krieg im März und April. Es gibt sehr verlässliche Quellen, die dafür sprechen. Wenn wir es zulassen und es uns nicht gelingt, die Legalität politischer Tätigkeit für Kurdinnen und Kurden durchzusetzen in Deutschland, wie von einigen auch in der Türkei in Kurdistan dann bekommen die Kriegstreiber, die Kriegführenden wieder die Oberhand. Das muss unbedingt verhindert werden, d.h. die Tür die Möglichkeiten einer friedlichen Auseinandersetzung in einem Dialog muss unbedingt offen gehalten werden. Alles andere entfesselt erneut eine Situation, die wir Alle nicht wollen.

Das ist das Eine, das Zweite ist diese Parole hier, die steht an der Wand „Die kurdische Identität - Ihr Platz im multikulturellen Deutschland“. Ich glaube, ich bin manchmal etwas wütend wenn ich sehe – wobei ich keineswegs jetzt

Kurden gegen Türken ausspielen möchte – dass die türkische Lobby im Vergleich zu der kurdischen hier in Deutschland außerordentlich erfolgreich ist, und zwar nicht nur in großen Zusammenhängen, auf hohen politischen Bühnen, sondern auch in kleinen Orten, sei es hier Volkshochschulen, oder Ortschaften mit der gleichen Mehrheit. In der ganzen Breite, der kulturellen Tätigkeiten und Möglichkeiten, die man ausführen kann um sich selber darzustellen, d.h. um auch wirklich Präsenz zu zeigen und zusagen wir behaupten nicht nur es gibt uns, sondern es gibt uns tatsächlich, weil wir leben, weil wir elementar arbeiten und weil man uns ansprechen kann.

Ich glaube, dass die Kurdinnen und Kurden gute Argumente auf Ihrer Seite haben. Sie sind diejenigen, die für Demokratisierung eintreten, sie haben die Verfolgungen erlebt, sie wollen eine andere Zukunft, sie kämpfen für Freiheitsrechte, sie sind ökologisch orientiert - Hasenkeyf, die Dersimorde, Jürgen Klute hat gerade gesagt, dass sie sich für die Gewerkschaften einsetzen, den TEKEL Arbeiterstreik erwähnt. Sie haben die besten Argumente auf Ihrer Seite, sie müssten verstehen die Kurdinnen und Kurden in Deutschland mehr daraus zu machen. Sie haben diese Möglichkeit und das ist die Aufgabe von Yekkom und von uns Allen auch auf diesem 16. Kongress.

Ich hatte vor ein paar Wochen Gelegenheit mit Cemil Bayık zu sprechen und da sagt er mir ein Satz, der mir sehr gut gefallen hat „Die Guerilla hat Alles getan was sie tun konnte, mehr kann sie nicht tun“. Wir einigten uns in einem langen Gespräch darauf, dass man so etwas benötigen würde, wie eine Guerillakommunikativ. Warum? Weil die Türkei keineswegs in Zukunft – auch wenn ich das eben angedeutet habe - nur militärisch vorgehen wird gegen Kurden. Sie wird versuchen insgesamt die kurdischen demokratischen Inspirationen zu Delegitimieren, zu beleidigen, zu denunzieren, sie wird Arbeiten auch mit Methoden der psychologischen Propaganda, mit psychologischem Kriegführen.

Das oberste Ziel dieser Counter-Insurgency-Strategy ist Delegitimierung der kurdischen Ziele und Absichten; d.h. die Kurdinnen und Kurden müssen sich auch auf den Terrain begeben von Medien, von Medienkonzipierten Gesellschaften, wenn es darum geht, wie präsentiert man sich selber, wie stellt man sich dar, wie öffnet man sich, wie gibt man auch seiner eigenen Existenz einen Ausdruck, ein Bild, eine Gestalt, eine Bedeutung.

Ich glaube, darüber sollte gesprochen werden, auf dieser Konferenz. Wenn das gelingt, dann werden wir – dann werden Sie, dann werden Alle Erfolg haben, da bin ich ganz sicher. Ich wünsche Euch eine gute Konferenz.

<>

Hüseyin Avgan

Föderation Demokratischer Arbeitervereine (DIDF)

Sayın Divan, sevgili misafirler ve sevgili delege arkadaşlar. Federasyonumuz yönetim kurulu adına kongrenizi saygıyla selamlıyorum ve başarılı olmasını canı gönülden istiyorum. Kongrenizin gerçekleştiği süreci sizler en az bizler kadar yakından takip ediyorunuz. Gerçekten Kapitalizm tarihinin en büyük krizini yaşadığı bir dönemde Kongre niz gerçekleşiyor ve sonuca da başta işçi ve emekçiler, yoksul halklara yönelik bedelini ödemek içinde asıl gerçekten dünyayı silahlarla yok etmeye çalışanlar yoğun bir çaba içinde.

Önümüzdeki dönem gerçekten insanlık açısından daha yeni açıların yaşanacağı, ama diğer taraf tanda sadece sorunların değil, aynı zamanda umutların yaşesidigi bir süreç olarak bu dönemde yaşıyor. Hepimiz bilyoruz biz barbirliği karşı işçilere, emekçilerle, gerçekten yokşulluga, aile mahküm etme politikalarına karşı başta ABD'nin yanı başında yeni bir umut, Venezuela da yeni bir umut ortaya çıktı, Avrupa ülkelerinde gerçekten Avrupa Birliği'nin yoğun bir şekilde işçi ve emekçilerin haklarını yok etme çabalarına karşı bizim hep Türk hükümeti tarafından en büyük düşmanımız olarak gösterilen Yunan halkı ayağa kalktı ve Avrupa Emperyalistlerin gerçek politikalarını ortaya çıkarttı.

Diğer bir umut, gerçekten Diyarbakır'dan buraya doğru geliyor, yanı işçilerin ve emekçilerin insanca, özgürce yaşayabileceği yoksul hakların özgürce yaşayabileceği bir süreçte doğru aynı zamanda gidiyoruz. Biz Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu olarak sorunlarımızın elbette farkındız, ama tek bir çözüm yolu olduğu düşüncemizdeyiz. Emekten yana, barıştan yana, gerçekten halkın özgürce yaşamasından yana insanların birliğini beraberliğini gerçekleştiremediğimiz sürece bu saldıruları gelip püskürmememiz olanaklı değil diye düşünüyoruz.

Geride bıraktığımız dönemde bizim cephemizden belki bu konuda yeterli çaba sarf edilmedi. En azından arkadaşlarımızla değişik dönemlerde Yekkom Yöneticisi arkadaşlarımızla bir araya geldik. Ama önümüzdeki dönemde Federasyonumuz adına buradan beri istiyoruz, birliği, beraberliği, dostluğu geliştirmek için, gerçekten işçilerin, emekçilerin özgür bir dünyada yaşaması, Kurt halkın da özgür bir Kürdistan'da yaşaması için elimizden geldiği kadariyla birlik doğrultusunda adım atacağımızı belirtiyoruz. Seçilecek yeni arkadaşlarımıza başarılar diliyoruz.

Beraber çalışma umutlarıyla. Yaşasın emekçilerin, halkın özgürlük mücadelesi diyorum ve teşekkür ediyorum.

Kemal Uzun

(Avrupa Barış Meclisi Temsilcisi)

Saygı değer bayanlar ve baylar,

Avrupa Barış Meclisi adına, sizleri selamlıyor ve kongrenizin başarılı geçmesini temenni ediyorum.

Türkiye'deki gelişmelerin, böylesine hassas ve kritik olduğu bir dönemde yaptığınız bu kongrenin çok ciddi ve önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü bugünlerde, cumhuriyet tarihinde eşine rastlanmayacak boyutlarda devlet içinde büyük bir kriz yaşanıyor. Hatta politik arenada en tecrübeli birey ve uzmanlar bile akşamdan sabaha, bugünden yarına ne gibi gelişmelerin olacağını kestiremiyorlar.

Bugün, devletin en temel kurumlarından yürütme, yargı ve yasama organları arasında kıyasıyla bir savaş yaşanmaktadır. Gelişmiş askerlerin, iktidar üzerinde yaptığı baskıyı, bugün yargı organları üstlenmiş durumda. Ordu ile yargının üst organları, yürütme ile yasama'nın işlevlerini yerine ge-

tirmesini engellemeye çalışıyorlar. Yürütme ile yasama da onları susturmak için uğraşıyorlar. Türkiye halkları da iki kutba ayrılarak, bu kapişan taraflardan birinin yanında yer almaya doğru, hızla sürüklüyorlar.

Neacidir ki, devletin tepe noktalarında devam eden tüm bu kapişmaların temelinde yatan şey, anti-demokratik nitelikteki anayasa ve diğer yasaların evrensel hukuk ilkeleri çerçevesinde değiştirilme çabası degildir.

Aslında bu kavga, Kürtlerin demokratik hak ve özgürlüklerini elde etmek amacıyla sürdürdükleri haklı mücadele karşısında çıkmaza giren ve Kemalist ideoloji yaşatma konusunda acze düşen devletin kendi iç kargasıdır.

Bilindiği gibi, kuruluşundan itibaren, uyguladığı baskıcı politikalar sonucu, Müslüman olmayan halkları şu ya da bu yöntemle ülke dışına çıkmaya mecbur kılan TC Devleti, diğer yandan da başta Kurt halkı olmak üzere tüm farklı düşünce, ırk ve inançlara mensup olanları, Kemalist politikalar doğrultusunda asımla ederek, tek tip vatandaşlığı yetişirmeyi amaçlamıştı.

Böylesine anti-demokratik politikaları kabul etmeyerek, kendi demokratik hak ve özgürlüklerini savunan kesimler, devletin acımasız baskısı ve teröryle karşı karşıya gelmişlerdir.

Bugün Avrupa devletlerinin coğandan bile fazla nüfusa sahip olan Kurt halkın südürdüğü özgürlük mücadeleinden korkan devlet, çözümü, onların varlığını inkar etmede bulmuş ve, "Kurt diye bir halk ve Kurtçe diye bir dil yoktur" tezini ortaya atmıştır. Bununla da yetinemeyerek, Kurtçe konuşmaları yasaklamış ve hayatın her alanında bu tezi beyinlere yerleştirmek için yoğun çaba göstermiştir.

İşte şimdilik konuşan ben de, o politikalar doğrultusunda beyni yıkandıktan sonra, Kürdistan'da öğretmen olarak çalıştırılanlardan birisiyim. Kemalist ideoloji doğrultusunda Dört yıl boyunca Kurt'e, o meshur! "siz Kurt değilsiniz. Kurt diye bir halk ve Kurtçe diye bir dil yoktur" yalanını söyleyen kişiyim. Böyle söylediğimde, karşısındaki okuma-yazma dahil bilmeyen, ama askerde iken zorunlu olarak öğrendiği birkaç kelimeyle, "Ben Türk falan değilim. Kürdüm ve dilim de Kürdü" deyince onlara üzülerek ve acıiarak baklığımlı ve "Vay zavallılar yay! Dağlarında kaldıkları için hem Türk oldukları, hem de Türkçeyi unutmuşlar" şeklinde düşündüğümü hatırladıkça hem kendimden utanıyor, hemde devlettende nefret ediyorum. İnsanların en demokratik haklarından birisi olan "ana dili öğrenme, konuşma ve geliştirme hakkı"nı gasp eden bir devletinまさşı durumundaki ırkçı kafaya sahip olan kendimi hiç affetmedim. Onun için bir öğretmen olarak, bundan elli yıl önce, Kurt kimliğinin varlığını inkar ettiğim, öğrencilere anadilleriyle iletişim kurmalarını yasakladığım için, başta Kurt halkı olmak üzere, bilim insanlarından; hukukçulardan; barış, demokrasi ve insan hakları savunucularından özür diliyorum.

Ben özür diliyorum. Ancak, devlet ve diğer suçlular özür dilemiyorlar. Üstelik, cumhuriyet tarihi boyunca devam ettirdiği devlet terörü, Kürtlerden karşılık bulunca, son otuz yıldan bu yana iç savaşa dönüşmüş ve başta Kurtler olmak üzere, tüm Türkiye halklarına çok pahalıya mal olmuştur. Zamanla, olayın ciddiyetini gören devlet, "Kurt realitesini tanıyor. Kürtler kendi dillerini konuşabilirler" deme noktasına gelmesi ve Kurtçe yayın yapan televizyon kanalını açması bile artık Kurtleri ikna etmeye yetmemiştir. Çünkü bir taraftan böylesine göstermelik adımları atan devlet, diğer taraftan Kurt düşmanlığını körkilemekten de geri durmayarak yanlışların en büyüğünü yapmış ve hala yapıyor.

Bu sorun, böyle çözülmeyecektir. Yapılacak iş, şimdiden kadar Kurt halkın demokratik hak ve özgürlüklerini gasp edenlerden, başta TC Devleti olmak üzere, Kürtlerin kimliğini tanımayan tüm birey, grup, örgüt, devlet, ulusal veya uluslararası kurum ve kuruluşları da özür dilemeye ve Kurt kimliğini tanıtmaya davet ediyorum.

Tekrar saygılar sunuyor, başarılar diliyorum.

Jürgen Klute, MdEP

Zunächst bedanke ich mich für die Einladung zu dieser 16. Delegiertenvollversammlung von YEKKOM hier in Dortmund.

Und ich darf euch die Grüße des Parteivorstandes der Linken und auch die Grüße der Mitglieder der Delegation der Linken im Europäischen Parlament überbringen. Ganz besonders soll ich euch grüßen von den beiden Parteivorsitzenden, Oskar Lafontaine und Lothar Bisky. Lothar hat mich gebeten, euch auch seine Grüße als Vorsitzender der Fraktion der Vereinigten Europäischen Linken / Nordisch grünen Linken (GUE/NGL) im Europäischen Parlament zu überbringen.

Die heutige Versammlung findet statt zu einem Zeitpunkt großer politischer Dynamik in der Türkei.

Zum einen hat die Regierung Erdogan im letzten Jahr begonnen, das Verhältnis des türkischen Staates zu den Kurden zu verändern. So wurde das strikte Verbot der kurdischen Sprache in der Türkei gelockert.

Dieser vorsichtige Schritt in Richtung einer politischen Öffnung wurde aber am 11. Dezember 2009 jäh abgebrochen durch das Verbot der DTP durch das türkische Verfassungsgericht. Nach meinen Informationen ist es die 27. kurdische Partei, die in der Türkei verboten wurde. Hasip Kaplan

(DTP/BDP), Mitglied des türkischen Parlaments, hat deshalb Mitte Januar auf einer Pressekonferenz im Europäischen Parlament in Straßburg zu Recht die Türkei als Parteien-Friedhof bezeichnet.

Gleichzeitig mit dem Verbot der DTP wurde namhaften kurdischen Politikern und Politikerinnen ein Verbot politischer Aktivitäten ausgesprochen. Und über Tausend kurdische Politiker und Politikerinnen wurden seit dem Parteiverbot verhaftet.

Am 1. Februar 2010 fand in Ankara der Kongress der DTP-Nachfolgepartei BDP statt, an dem ich als Guest teilgenommen habe.

In Ankara passiert zur Zeit aber noch anderes politisch spannendes und sehr wichtiges: Mehrere Tausend Arbeiter und Arbeiterinnen des ehemaligen türkischen Tabak- und Alkohol-Monopols TEKEL kampieren seit über zwei Monaten im Zentrum von Ankara. Etwa die Hälfte von ihnen sind Kurden.

Sie haben durch die Privatisierung von TEKEL ihre Arbeitssätze verloren und kämpfen nun darum, neue Arbeitssätze zu bekommen, von denen sie leben können. Es ist eine Protestaktion, die sich mittlerweile

auch gegen die Privatisierungspolitik und den wirtschaftlichen Ausverkauf des Landes durch die türkische Regierung wendet.

Diese beiden Ereignisse überschneiden sich nicht nur zeitlich. Aus meiner Sicht ist hier besonders hervorzuheben,

dass türkische Gewerkschaften (Tek Gida Is und Türk Is) und die BDP zu einer Zusammenarbeit gefunden haben. Über die Gewerkschaften wurde in den letzten Wochen auch eine internationale Solidarität für die TEKEL-Arbeiter organisiert. Und in den Reden auf dem Kongress der BDP am 1. Februar in Ankara wurde unüberhörbar herausgestellt, dass die BDP eine demokratische Partei ist, in der Kurden, Alewiten, Gewerkschaften, Intellektuelle und alle anderen Minderheiten und Gruppen, die für eine Demokratisierung der Türkei eintraten, zusammenarbeiten wollen. Das ist eine neue politische Qualität.

Sowohl die Linke als auch meine Fraktion im Europäischen Parlament begrüßen diese Entwicklung ausdrücklich.

Das Thema "Türkei" stand in den letzten Wochen gleich zweimal auf der Tagesordnung des Europäischen Parlaments in Straßburg: Es gab eine Debatte zur Demokratisierung der Türkei. Und vor gut einer Woche wurde u.a. der so genannte Fortschrittsbericht über die Türkei als EU-Beitrittskandidat im Europäischen Parlament debattiert.

Und am 3. und 4. Februar dieses Jahres fand im Europäischen Parlament in Brüssel eine Konferenz zum Thema "EU, Türkei und die Kurdenfrage" statt.

In diesem Zusammenhang hat meine Fraktion im Europäischen Parlament noch einmal ihre Haltung zur Türkei deutlich gemacht: Wir treten ein für einen Beitritt der Türkei zur EU. Wir sagen aber auch ganz deutlich, dass ein Beitritt der Türkei zur EU an klare Bedingungen geknüpft ist: Nämlich an die Einhaltung der Kopenhagener Kriterien, also an die Einhaltung der Menschenrechte und an die Realisierung der Demokratisierung der gesamten Gesellschaft der Türkei.

Wenn diese Kriterien umgesetzt werden, dann ist der Beitritt der Türkei zur EU aus unserer Sicht ein wichtiger Beitrag zur Lösung der Kurden-Frage. Aber eben auch nur dann, wenn die Kopenhagener Kriterien vollständig eingehalten werden.

Meine Fraktion hat in den beiden Debatten im Europäischen Parlament weiterhin sehr deutlich zum Ausdruck gebracht, dass zur Einhaltung der Menschenrechte und zur Demokratisierung der Gesellschaft nicht nur die Lösung der Minderheitenfragen in der Türkei gehören, sondern ebenso sehr die Durchsetzung der Rechte von Arbeitnehmern und Arbeitnehmerinnen und von Gewerkschaften.

In diesem Sinne ist die politische Arbeit von YEKKOM, der BDP, aber auch der Gewerkschaften in der Türkei ein zentraler Beitrag zur Demokratisierung der Türkei. Dieses endlich anzuerkennen, hat meine Fraktion die türkische Regierung aufgefordert.

In diesem Sinne sind die Partei Die Linke und meine Fraktion im Europäischen Parlament solidarisch mit euch. Ich wünschte euch einen erfolgreichen Kongress und eine erfolgreiche Fortsetzung eurer politischen Arbeit.

<>

Rüdiger Sagel

(Landtagsabgeordneter NRW)

Liebe Freundinnen und Freunde! Roj bash!

Ich möchte mich herzlich bedanken für die Einladung zu dieser Versammlung. Ich bin gern hier und freue mich sehr bei Euch zu sein.

Die Lage der Kurdinnen und Kurden in Kurdistan ist uns allen bekannt. Wir wissen, dass Ihr fast alle aufgrund politischer Unterdrückung Eure Heimat verlassen musstet. Deswegen gilt es für uns als Deutsche, die Situation in der Türkei und die militärischen Aspekte der Zusammenarbeit innerhalb der NATO immer wieder kritisch zu hinterfragen. DIE LINKE tritt für eine konsequente Friedenspolitik ein, die auch in der Türkei möglich sein muss, wie die Menschenrechte und Freiheit der Menschen, die in Kurdistan leben. Wir sind für eine konsequente Abrüstung und nicht-militärische Konfliktlösungen.

YEK-KOM versteht es als ihr Hauptziel, so sagt Eure Satzung, die kulturelle Identität und die religiösen und philosophischen Werte des kurdischen Volkes zu bewahren und zu fördern. Das unterstütze ich sehr. Ein respektvolles und friedliches Zusammenleben verschiedener Religionen und Konfessionen ist möglich, wie auch mit besonderer Sorgfalt Vorurteile abgebaut werden können.

Ein dauerhaft friedliches Zusammenleben und gegenseitige Toleranz, das ist unser aller Ziel. Wir wollen ein friedliches Zusammenleben der Migranten und Migrantinnen mit der Bevölkerung in Deutschland und sind gegen Ausländerfeindlichkeit und Rassismus. Nur dann wird ein dauerhaftes freundschaftliches und solidarisches Zusammenleben zwischen der deutschen und kurdischen Bevölkerung und anderen Migrantengruppen möglich.

Wir wollen dass die kurdische Identität, kurdische Kultur und kurdische Sprache nicht nur hier anerkannt wird, sondern gezielt gefördert gilt. Der Minderheitenschutz ist ein demokratisches Gebot, welches wir uns zu eignen machen müssen.

Wie Ihr wisst, wir arbeiten daran, dass ab 9. Mai nicht nur ein Mitglied im Landtag NRW sitzt, wie ich zur Zeit, sondern eine starke Fraktion der LINKEN. Denn erst dann können wir einiges bewegen und im Sinne aller Befachteiligten in diesem Lande viel erreichen.

In der Türkei werden von Ministerpräsident Erdogan immer noch die Minderheiten bekämpft, in NRW versucht Ministerpräsident Rüttgers von der CDU Menschen zu assimilieren. Es wird hier wie dort eine „Leitkultur“ gepredigt, an die sich angeblich alle Menschen zu orientieren haben. Genau das wollen wir als Linke nicht, denn wir werben für eine interkulturelle Toleranz, Weltoffenheit und Solidarität unter allen Menschen.

Diskriminierung, Ausgrenzung und Rassismus sind hier und überall zu ächten und zu bekämpfen !

Wir müssen unsere Zusammenarbeit in der Zukunft viel besser gestalten. Wir sollten in uns gehen und selbstkritisch beleuchten, weshalb die Kooperation noch nicht im hinreichenden Masse funktionieren konnte. Ich hoffe, dass die heutige Veranstaltung dazu beiträgt und wir eine gute Perspektive finden.

Wir hoffen, dass wir uns unterstützen und dass wir gemeinsam Voraussetzungen schaffen, damit nicht nur eine Politikwende in unserem Bundesland NRW sondern auch in der Türkei und in Kurdistan stattfindet.

In diesem Sinne
Uns allen viel Erfolg

<>

Dirk Willing, MLPD

Liebe Freundinnen und Freunde,
liebe Genossinnen
und Genossen,
sehr geehrte Teilnehmer
der heutigen Konferenz,

ich darf mich im Namen des Zentralkomitees der Marxistisch-Leninistischen Partei Deutschlands recht herzlich für die Einladung zur heutigen Konferenz bedanken und überbringe Euch die Grüße der revolutionären Arbeiterbewegung in Deutschland.

Wenn wir heute an die Situation in Euren Herkunftsändern denken, dann denke ich auch daran, dass es sich dieser Tage zum 11. Mal jährt, dass Abdullah Öcalan durch ein Komplott des türkischen mit westlichen Geheimdiensten verschleppt wurde und er seitdem in Isolationshaft gefangen ist, an die Welle der Repression, der Verbote und Verhaftungen gegen kurdische Organisationen und Aktivisten, die in den letzten drei Monaten zugenommen hat, aber auch an den Streik bei der Firma TEKEL, der neben anderem auch die sich entwickelnde Einheit der Arbeiter über religiöse und nationale Grenzen hinweg zum Ausdruck bringt.

Ich möchte in diesem Zusammenhang betonen, dass sich unsere Solidarität auf die Gesamtheit des Kampfes des kurdischen Volkes um nationale und soziale Befreiung bezieht.

Wir fordern deshalb:

- die Freilassung von Abdullah Öcalan,
- die Aufhebung des Betätigungsverbots, das gegen die PKK und andere kurdische Organisationen in Deutschland besteht
- und die Einstellung aller Verfahren, die nach den §§ 129/a/b in Deutschland gegen Eure Aktivisten stattfinden.

Im Bundestagswahlkampf des vergangenen Jahres haben auch die bürgerlichen Parteien das Wort „Integration“ auf ihre Fahnen geschrieben, auch Monopolverbände und die Merkel-Regierung sprechen sich für „Integration“ aus.

Wenn sie von Integration reden, dann meinen sie damit die Möglichkeit, die Arbeiter migrantischer Herkunft besonders auszubeuten, sie wie in der gegenwärtigen Weltwirtschafts- und -finanzkrise als erstes zu entlassen und ähnliches, wozu sie sich ihre besondere Rechtlosigkeit zu nutzen machen.

Wir halten es deshalb für erforderlich, zunächst die vollständige rechtliche Gleichstellung aller dauerhaft in Deutschland lebenden Menschen zu fordern.

Dazu gehört die Wiederherstellung eines uneingeschränkten Asylrechts auf antifaschistisch-demokratischer Grundlage, die Aufhebung aller reaktionären Sondergesetze für Ausländer, die Herstellung des aktiven und passiven Wahlrechts.

Wir freuen uns sehr und begrüßen es, dass es im vergangenen Jahr – sowohl auf bundesweiter wie auch auf örtlicher Ebene – zu einer engeren Zusammenarbeit unserer Partei mit den Vereinen der YEKKOM gekommen ist.

Wir halten – und das ist „unser Beitrag zur Integration“, wenn man so will – es auch weiterhin für richtig, gemeinsam zu kämpfen und zu arbeiten zum Beispiel in der Vorbereitung des 1. Mai als internationalem Kampftag der Arbeiterklasse, in der Vorbereitung der Weltfrauenkonferenz im März 2011 in Venezuela oder im gemeinsamen Kampf der Jugend wie in den Bildungsprotesten.

Da die Befreiung der Völker nicht in einem gezähmten oder befriedeten Kapitalismus liegen kann und wird, muss dieser Weg, den wir – weiterhin – mit Euch zusammen gehen wollen, unseres Erachtens letztendlich zu einer sozialistischen Gesellschaftsordnung führen.

Eurer heutigen Versammlung wünschen wir von ganzem Herzen einen vollen Erfolg

HOCH DIE INTERNATIONALE SOLIDARITÄT!

Dirk Willing
Beauftragter des ZK für die Zusammenarbeit mit Migrantenorganisationen in Deutschland

<>

Die Armenische Demokratische Initiative in Deutschland grüßt die Delegierten und Teilnehmer der Mitgliederversammlung der Yek-Kom und wünscht ihnen viel Erfolg bei der künftigen Arbeit

Liebe Freunde, die kurdische Gemeinschaft in Deutschland ist eine zahlenmäßig bedeutende Migrantengruppe. Dem organisierten, politisch bewussten Teil innerhalb der Gemeinschaft kommt die Aufgabe zu, die spezifischen Interessen und Forderungen der Kurden in Deutschland Gehör durchzusetzen. Sie sind die Stimme der kurdischen Gemeinschaft. Es ist also von größter Bedeutung, dass sie stark, entschlossen und aktiv ist, um den vielfältigen Herausforderungen erfolgreich begegnen zu können.

Es ist offensichtlich, dass seit langer Zeit eine Mauer der Ignoranz und des Schweigens in Öffentlichkeit und Politik gegenüber den gerechten Forderungen des kurdischen Volkes besteht. Genauso offensichtlich ist, dass es eine gewisse Zusammenarbeit zwischen den Regierungen in Berlin und Ankara gibt, um diese Mauer aufrecht zu erhalten. Mehr noch: Es gab und gibt immer wieder Versuche, die kurdischen Verbände in Deutschland zu kriminalisieren. Alle kurdischen Verbände müssen angesichts dieser offenkundig anti-kurdischen Haltung in weiten Kreisen der Politik und Medien gemeinsam handeln.

Als armenische Demokraten begrüßen wir den Kampf des kurdischen Volkes für Frieden, Demokratie und Gerechtigkeit. Wir verurteilen jeglichen Versuch der Kriminalisierung und Isolierung kurdischer Verbände in Deutschland.

Liebe Freunde, wir sind der Überzeugung, dass die Durchsetzung von Frieden und Demokratie nicht nur im Interesse des kurdischen Volkes liegt, sondern aller Völker in der Türkei liegt. Deshalb ist es notwendig, dass alle Kräfte, die für Frieden, Demokratie und Gerechtigkeit eintreten, sich vereinigen und gemeinsam für dieses Ziel einzutreten.

Mit solidarischen Grüßen

Armenische Demokratische Initiative in Deutschland

<>

Wolfgang Zimmermann

(Landesvorsitzender der Partei DIE LINKE. NRW)

Roj Bash,
liebe Freundinnen und
Freunde,
ich bedanke mich herzlich bei Eurem Vorstand
für die Einladung zu
Eurer Konferenz und die
Möglichkeit, zu Euch
sprechen zu können.
Euch, den Delegierten
wünsche ich zudem auf
dieser zweitägigen Ver-
anstaltung viel Erfolg bei Euren Beratungen.

Wenn ich mir die Liste der Gäste (und die heute hier Anwesenden) ansehe, zeigt es deutlich, dass das Verhältnis unserer Partei zu YEK-KOM in einem guten guten Zustand ist. Es steht außer Frage, dass wir diese Kooperation ausbauen und in der Zukunft systematisieren sollten. Wir sind eine klar internationalistisch ausgerichtete Partei und allein schon aus diesem Grund ist es uns äußerst wichtig, eng mit linken und fortschrittlichen Migrantengruppen zusammen zu arbeiten.

YEK-KOM ist die Organisation der kurdischen Bevölkerung, die immer noch unterdrückt und verfolgt wird und unterdrückte und verfolgte Menschen benötigen unsere uneingeschränkte Solidarität im Kampf gegen die Unterdrücker und deren staatlichen Organe.

Die Erwerbslosigkeit und vor allem auch die Armut nimmt in Deutschland immer mehr zu. Gerade auch Migrantinnen und Migranten sind davon prozentual stärker betroffen als die meisten anderen Bevölkerungsgruppen. Wenn nicht die betroffenen Menschen, die unter dem kapitalistischen Wirtschaftssystem leiden, mit ihren Organisationen aufzustehen und den Widerstand organisieren, wer soll es denn sonst tun?

Auch Mitglieder und Sympathisanten von YEK-KOM werden in diesem Lande benachteiligt und diskriminiert. Kriminalisiert werden sie vor allem dann, wenn sie für die Rechte der kurdischen Bevölkerung eintreten. Es ist mir klar, dass YEK-KOM viele Aufgaben gleichzeitig anzugehen und zu stemmen hat. Als eine Organisation, deren Bevölkerung in ihrem Heimatland bekriegt und unterdrückt wird, wird sie erwartungsgemäß nicht einfach hier zur Tagesordnung übergehen können(...).

Ich bin sicher, dass Ihr viel mehr Unterstützung für Euer legitimes Anliegen bekommen werdet, wenn diese Zusammenarbeit entsprechend stattfindet. Ich möchte in diesem Zusammenhang ganz kurz die bevorstehende Landtagswahl in NRW ansprechen, die nicht nur für unsere Partei wichtig ist, sondern auch für Millionen von Menschen in diesem Land und insbesondere für die Migrantinnen und Migranten eine zusätzliche Bedeutung hat. Wir haben ein gutes Wahlprogramm und ein ausgewogene Landesliste, mit denen wir bei dieser Wahl antreten. Es ist entscheidend, ob die LINKE in den Landtag einzieht und entscheidend ist es auch, ob ein Politikwechsel im Interesse der großen Mehrheit der Bevölkerung stattfinden wird.

Liebe Freundinnen und Freunde, die anderen Parteien wollen diesen Politikwechsel nicht. Darüber müsst Ihr Euch im Klaren sein. Sowohl die SPD als auch die Grünen haben in ihrer Regierungszeit von 1975 bis 2005 in Nordrhein-Westfalen und in den zwei Legislaturperioden im Bund vom Grundsatz her keine andere Politik gemacht als CDU und SPD. Wer hat die Agenda 2010-Politik, Hartz IV, die Rente mit 67 und die Kriegseinsätze in Serbien, dem Kosovo und Afghanistan denn zu verantworten? Alle vier etablierten Parteien!

In diesem Sinne appelliere ich an Euch und alle Organisationen und Verbände, sich in diesem Wahlkampf stärker einzubringen und für einen wirklichen Politikwechsel in diesem Land aktiv einzutreten.

Ich danke Euch herzlich für Eure Aufmerksamkeit

Ulla Jelpke, MdB-DIE LINKE

Sehr geehrte Damen und Herren,
liebe Freundinnen und Freunde,

ich danke Ihnen herzlich für die Einladung zur Konferenz der Föderation kurdischer Vereine in Deutschland Yek-Kom.

Seit vielen Jahren arbeite ich mit kurdischen Migrantinnen und Migranten in der Bundesrepublik zusammen und habe selbst mehrfach

die kurdischen Landesteile der Türkei, des Irak und Syriens bereist.

Obwohl zwischen einer halben und einer Millionen kurdischstämmige Menschen in der Bundesrepublik leben, wird diese damit zweitstärkste Migrantengruppe weiterhin von offizieller Seite aus nicht anerkannt. Menschen, die aus ihren Heimatländern geflohen sind, weil sie dort aufgrund ihrer kurdischen Identität politisch verfolgt wurden, werden hier in Deutschland weiterhin unter der Nationalität ihrer Verfolgerstaaten gezählt. Das ist ein unhaltbarer Zustand. Die Kurdinnen und Kurden in Deutschland müssen endlich als eigenständige Migrantengruppe mit den selben Rechten wie andere Migrantengruppen auch anerkannt werden. Dazu gehört auch das Recht auf muttersprachlichen Ergänzungsunterricht an deutschen Schulen.

Doch viele kurdische Migranten werden gleich doppelt benachteiligt. Einmal, weil ihre kurdische Identität in Deutschland unterschlagen wird. Doch zusätzlich noch, wenn sie sich politisch betätigen und mit dem Freiheitskampf in Kurdistan solidarisieren. Insbesondere die Mitgliedsvereine und Mitglieder von Yek Kom sind regelmäßig einer Stigmatisierung durch den Verfassungsschutz sowie polizeilicher und gerichtlicher Verfolgung ausgesetzt.

Aufgrund des seit 17 Jahren bestehenden PKK-Verbots wird damit die stärkste Selbstorganisation der Kurdinnen und Kurden in Deutschland nahezu für vogelfrei erklärt. Es muss den hier lebenden kurdischstämmigen Mitbürgerinnen und Bürgern endlich ermöglicht werden, sich ohne das Damokles-schwert der Abschiebung in den Folterstaat Türkei, ohne die Drohung mit Geld- und Haftstrafen auf demokratische Weise für eine gerechte Friedenslösung in Kurdistan einzusetzen.

Das PKK-Verbot muss endlich aufgehoben werden. Dies gilt um so mehr, da Deutschland als Waffenlieferant und enger politischer Partner der türkischen Regierung seit Jahrzehnten Kriegspartei in diesem Konflikt ist und so eine Mitverantwortung für die Zerstörung Tausender Dörfer, den Tod Zehntausender und die Flucht von Millionen Menschen trägt. Ich werde weiterhin im Bundestag und außerparlamentarisch dafür eintreten, dass Deutschland endlich aufhört, Öl ins Feuer des türkisch-kurdischen Konfliktes zu gießen.

Ich hoffe auch zukünftig auf eine gute Zusammenarbeit mit Yek-Kom und wünsche eine erfolgreiche Konferenz.

mit solidarischen Grüßen

<>

Prof. Wolfgang Dressen

(Politikwissenschaftler an der Uni Düsseldorf)

Liebe Freundinnen und Freunde, ich danke sehr für die Einladung.

Also, ich hab an der Fachhochschule Düsseldorf gearbeitet und hab dort die Arbeit Neonazismus geleitet. Zurzeit bin ich im Landesvorstand Der Linken tätig; dort u.a. zuständig für den Bereich Antifa und im letzten Jahr hab ich mitbegründet, das Büro „Gegen Rassismus und Militarismus“; also wie der Name schon sagt – Rassismus steht immer bei uns im Zusammenhang mit Militarismus; dazu möchte ich einiges sagen.

Der Verbot der DTP ist u.a. begründet worden mit wörtlich „Der Einheit von türkischer Nation und türkischem Staatsgebiet“ – das ist ganz klar ein rassistischer und faschistischer Ansatz, der also nur zugibt, dass es in einem Staatsgebiet eine bestimmte Kultur, ein bestimmtes Volk gibt und nichts Anderes geben kann. Ein solcher staatsautoritärer Ansatz ist abzulehnen und führt gerade zu der Nichtanerkennung der Kurdinnen und Kurden.

Das hat einen historischen Grund, in der Türkei, der im Kemalismus liegt, also an dem autoritären Staatsverständnis der Feudalismus wurde in der Türkei autoritär überwunden, das macht die ideologische Nähe der türkischen Staatsdoktrin zum Faschismus aus.

Das Zweite ist die Nähe der Türkei auch historisch und aktuell zum Westlichen Imperialismus. Es ist ein Außenposten des westlichen Imperialismus, d.h. die Befreiung der Kurdinnen und Kurden ist nur möglich im Kampf gegen den Imperialismus, auch gegen die Rüs-

tungsinteressen der westlichen und israelischen Firmen. Im Bündnis mit Imperialistischen Staaten ist keine Befreiung möglich. Auch wenn das manchmal so vorgespiegelt wird, in dem heutigen Weltimperialismus, wo Völker und Klassen gegeneinander gehetzt werden, im Sinne des Imperialismus.

Das bedeutet für die Linken hier, dass unsere Auseinandersetzung gegen die Ausländseinsätze der Bundeswehr, unsere Auseinandersetzung gegen Rüstungsexporte, die gerade hier in Nordrhein-Westfalen sehr wichtig Rhein-Metall immer auch ein Kampf ist, für die Befreiung der Kurdinnen und Kurden. Das ist ein ganz klarer Zusammenhang.

Also jetzt z.B. was die Tendenzen hier in Deutschland betrifft, im Oberlandesgericht Düsseldorf findet ein gespenstischer Prozess statt gegen einen türkischen Genossen – Faruk Eriyen, nach §129b angeklagt, gefoltert in der Türkei, steht hier wieder kurz vor der Abschiebung; die Folteraussagen werden benutzt in diesem Prozess, und dieser Paragraph 129b muss abgeschafft werden, er bedeutet nämlich, dass die Menschen, die fliehen aus bestimmten Ländern, dass die Kriterien dieser Länder hier wiederum gegen sie eingesetzt werden; das ist nicht hinzunehmen.

Also insgesamt ist es notwendig eine Linke und Sozialistische Politik gegen den Imperialismus zu machen; nur dass ergibt auch die Möglichkeit die Befreiung der Völker.

Ich danke Euch.

<>

Çend Mevan û Axaftvanê ku pêşdarî Kongra YEK-KOMê 16 min bûna

Kemal Tahirzade, Serokê KNK

Nizamettin Toğuç, Serokê KON-KURD

Hilmi Aydoğdu, Endamê Meclisa BDP

Ahmet Aktaş, Nûnerê Enstitutiya Kurd-Köln

İbrahim Elipur, NûnerêPJAK

Fevzi Özmen, Nûnerê Yekitî ya Mamostêr Kurd

Berpîrsîyarê Yekîtiya Bawerî ya Mezopotamya

Berpîrsîyarê ATIFÊ

Wêne ji Kongre

16. YEK-KOM KONGRE SONUÇ BİLDİRGESİ

TÜM YEKKOM MECLİS ÜYELERİ VE DERNEK YÖNETİMLERİNE

Değerli arkadaşlar!

Kökleri insanlığın başlangıcına kadar giden, ancak son yüzyl ve özellikle de son 30 yılda kendisini iyice hissettiren ve çözümünü dayatan Kurt sorunu, tüm yakıcılıyla gündemdeki yerini korumaktadır. Bölgesel ve uluslararası durumdan etkilendiği kadar, bugün belirleyici düzeyde bölge ve uluslararası alanı etkileyen bu sorun, sorunu yaşayan bu halkın birer mensubu ve onun kurumları olarak, elbette bizim de temel sorun ve gündemimizdir. Nitekim günübirlik yaşananlar, bu gerçeği bize hissettirmektedir. Son olarak, Kurt özgürlük hareketi öncülüğünde, tarihinde ilk kez bu denli güçlü bir birlik, örgütülük, bilinçlenme yaşayan Kurt halkı, bir kez daha bölgesel ve global düzeyde, egemen güçlerin hedefi durumundadır. Türkiye, İran ve Suriye devletlerinin inkar ve imhaya dayalı fiziki, siyasi, kültürel ve ekonomik soykırımı uygulamaları her geçen gün dozajını artırırken, Kurt halkın direnişi ve özgürlük yürüyüşü karşısında, Avrupa devletleri ve ABD de, şu ana kadar genelde örtük olan düşmanlığını, giderek açıktan geliştirmeye başlamış bulunmaktadır. Bunun son örneği, söz konusu devletlerin terörü nedeniyle ülkesini terketmek zorunda kalan Avrupa'daki halkımıza yönelik geliştirilen saldırılardır. İtalya, Fransa, Almanya ve Belçika'nın peşinden sıra ve organizeli bir şekilde, Kurt kurumları ve siyasi temsilcilerine yönelmesi, federasyon ve dernekler olarak misyonumuz ve görevlerimiz konusunda, dönem itibarıyle süreci iyi tahlil etme, anlam verme ve gereklerine yerine getirme sorumluluğunu yüklemektedir.

Bir kere son saldırılar şu gerçeği bir kez daha net olarak ortaya koymuştur. Kurt sorunu, insanlığın vicdan sorunudur. Kimin ne kadar demokrat, ne kadar özgürlükçü, ne kadar adil, ne kadar insan hakları ve hukuka saygılı olduğunun düzeyi, Kurt sorunu karşısındaki duruşyla ölçülür. Son saldırılar, 'insan hakları', 'demokrasi', 'özgürlük', 'hukuka saygı' adına hareket ettiğini iddia eden Avrupa egemenlik sistemlerinin, gerçek yüzünü ortaya sermişdir. Kendi hukuklarını bile ihlal edecek düzeyde halkımızın büyük emeklerle büyük zorluklar ortamında, dişi ve tırnağıyla çabalayarak oluşturduğu kurumlarını pervasızca hedefleyen bu devletler, büyük bir vicdansızlık ve ahlaksızlığa imza atmışlardır. Halkımızı, bir kez daha dar ekonomik ve siyasi çıkarlarına kurban etmek istemektedirler.

Açık ki tek hedefleri, Kurt halkın ulaştığı birlik, örgütülük ve kurumlaşma düzeyini tasfiye etmektir. 30 yıldır Türkiye, İran ve Suriye eliyle yapamadıklarını bu kez açıktan kendileri üstlenmiş oluyorlar. Zira Kurt sorunundaki tarihsel ve güncel sorumluluklarının, Kurt halkı tarafından her geçen gün

yüzlerine vurulmuş olması ve çıkarlarına dayalı sistemin bozulmaya doğru yüz tutması, onları bu kadar hırçın ve saldırgan hale getirmiş bulunuyor. Sorunun çözümünü sabote etmek, Kurtlerin iradesini yani örgütlerini, kurumlarını ve temsilcilerini kriminalize etme, karalama ve böylece gözden düşürüp işlevsizleştirme, Kürdü tek başına, güçsüz bırakmak istemektedirler.

Kirli amaç ve yöntemleri böyleyse, biz Kurt kurumları, temsilcileri ve halk olarak bize de buna karşı doğru ve yerinde bir duruşu gerçekleştirmektedir. Bunun somut anlamı, daha fazla birlik, daha fazla örgütülük, daha fazla kurumlaşma, daha fazla sahiplenme ve daha fazla çalışma demektir. Nitekim daha ilk günden başlayarak halkımızın, saldırının hedefi yapılan kurumlarımıza her bakımdan en üst düzeyde sahiplenmesi, saldırıcıları ilk andan itiraben büyük oranda boşa çıkarmıştır. Bunun süreklileştirilerek yaygınlaştırılması, saldırıcıları boşa çıkmak kadar, olası benzeri yönelimlerini öünü kesecek ve beraberinde, binyılların özlemi olan, barış ve özgürlüğü halkımıza getirecektir.

Son gelişmeler bir kez daha gösteriyor ki, süreç ikili karakterini sürdürmektedir. Bir yandan demokratik siyasi çözüm imkanı, diğer yandan sorunun daha da derinleşip şiddet ve savaşın boyutlanması olasılığı içiçe kendini göstermektedir. Sorunun barışçıl demokratik siyasi çözümü yönünde irade, inisiyatif, niyet, kararlılık ve bu yönlü çaba sarfeden Kurt Halk Önderi Abdullah Öcalan, Kurt özgürlük hareketi ve bir bütün olarak Kurt kurumları ve halkı, yönelimler karşısında kazanımlarını koruma ve geliştirme göreviyle karşıya karşıyadır. Son saldırırlarda ortaya çıktıgı gibi, Avrupa'daki Kurtler ve kurumlar olarak, bu konuda hazırlıklı, örgütü ve aktif olmamızın önemi de açıktır.

Değerli Arkadaşlar,

Böylesine siyasi anlamda sıcak ve hareketli gelişmelerin yaşadığı bir dönemde ve ortamda, 16. kongremizi yaptık. 20-21 Şubat 2010 tarihlerinde Almanya'ın Dortmund kentinde dernek lokalimizde düzenlenen kongremiz, nice ve nitelik bir şekilde gerçekleşti. Özellikle çok sayıda değişik kesimleri temsilen katılan misafirlerin değerlendirmeleri, eleştirileri, önerileri ve somut perspektife dönüşen düşünceleri, delegeler tarafından olumlu değerlendirilmiştir.

Kongremizin ilk günü değişik sivil toplum örgütleri ve siyasi partileri temsilen misafirlerin mesajları ile geçti. İkinci güne ise raporlar üzerine değerlendirme ve tartışmalar damgasını vurdu. Delege yapısı ve yönetimimizin hemen hemen yarısından fazlasının söz aldığı bu bölümde, sorunlarımız kapsamlı olarak ele alınıp değerlendirildi. Yürüttülen tartışmalarda belli bir perspektif ortaya konuldu. Özellikle kurumlarımızın geleceğine ilişkin eleştiri ve önerilerle derneklerin doğru temelde işletilmesi için önemli bir kararlaşturma düzeyi ortaya çıkmıştır. Raporların onaylanması ardından yapılan seçimlerde, yürütme kurulumuzun yarısı

yenilenmiş, yürütme sayımız da kongre kararıyla, 13'ten 17'ye çıkarıldı.

Kongre sonrası yeni yürütme, denetleme ve disiplin kurulu üyelerinin hazır bulunduğu ilk toplantı, 27 Şubat 2010 tarihinde Federasyonumuzun Merkez Bürosunda gerçekleştirildi. Toplantıda yeni dönem çalışmalarına ilişkin işbölümüne gidilirken, kısa, orta ve uzun vadede yapılması gerekenlere ilişkin genel planlama çıkarıldı.

Toplantıda, kongre değerlendirmesi de yapıldı. Buna göre, eski yürütme kurulumuzun bir yıllık практиk kollektif çalışmaya uymayan tarzını kongreye de yansittiği, bu nedenle de parçalı ve bireyçi duruşun kendisini gösterdiği belirtildi. Ayrıca geçmiş dönemde yönetimimin özelestirel yaklaşımı esas alması gerekirken, daha çok savunmacı ve eleştirilere karşı tutucu bir yaklaşım göstermesi eleştirildi. Ancak genel anlamda kongrenin başarılı geçtiği konusunda hemfikir olundu. Özellikle çeşitli kesimleri temsilen çok sayıda misafirin katılımı olumlu bulundu. Ayrıca Dortmund dernek yönetiminin kongremizin organizasyon ve hizmetindeki katkıları örnek alınması ve takdir edilmesi gereken bir durum olduğu vurgulandı. Yanısıra mazeret ve gerekçe bildirmeden katılmayan derneklerimiz eleştirilmiş ve yazılı olarak uyarılması kararlaştırılmıştır.

Planlama bölümünde de, eğitim sorunu temel konu olarak ele alınıp değerlendirilmiştir. Federasyon ve derneklerin işlevi, yöneticilik ve üyelik vasıflarının anlamına ilişkin eğitim çalışmalarının aciliyeti ortaya konuldu. Yine bulunduğuümüz ülkenin siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik yapısının iyice tanınıp anlaşılması, kapitalist modernite ve buna karşı örgütlenmeye ilişkin bilinçlenme, kamuoyu ve lobi çalışmalarının geliştirilmesi konularında da özgün eğitim çalışmalarının temel bir ihtiyaç olduğu tespit edildi. Bu ihtiyaç ve gerekliliklerden hareketle, yıl içinde tüm bnlara ilişkin yerel ve genel düzeyde eğitimler planlandı.

Halkımızın siyasi, sosyal, kültürel, eğitim, entegrasyon, ekonomik, vb. yaşamın her alanına dair sorunlarının çözümünden birebir sorumlu olan federasyon ve derneklerimizin, görevlerini layıkıyla yerine getirebilmeleri açısından, ekonomik mali kaynakların önemi de biliniyor. Bu nedenle kongre, mali sorunların ayrı bir masa olarak örgütlenmesini kararlaştırdı. Buna göre,ümüzdeki dönem çalışmalarımız, esas olarak örgütlenme, kamuoyu-lobi ve mali olmak üzere üç temel alan üzerinde yürütülecek. Yine kadın ve gençliğe yönelik özel bir planlama ve yoğunlaşma ihtiyacından hareketle, bu alanlardaki çalışmaların da kendi başına bir alan çalışması olarak yürütülmesi karara bağlandı. Bu kesime dönük, yıl boyunca özel planlama ve projelerin geliştirilmesi esas alındı. Ayrıca sorunların yerelde çözülmesi, derneklerimizin güç ve inisiyatif olabilmesi açısından, eyalet tarzı örgütlenmenin önemi vurgulanarak, bu yönlü meclisleşme çalışmalarının başarı için temel görev olduğu hatırlatıldı.

Bunların dışında, bugüne kadar yürütülen tartışmalarımızın sonucunda ortaya çıkan çalışma programımız ve tüzüğümüzün-içşleyışı ile birlikte belli bir birikim ve pratik ortaya çıktı, ancak gelinen aşamada bazı konularda yetersiz kaldığı tespitine varıldı. Bunun için de mevcut program ve tüzüğün gözden geçirilerek düzenlenmesi bakımından, üç kişilik bir komisyon oluşturuldu. Oluşturulacak yeni taslak, kongre onayına sunulacak.

Bunun dışında, mevcut sistemimizi, işleyiş ve programımızı uygulamada yetersiz kaldığımız geçen dönemde çalışmalarında ortaya çıkmıştır. Bunu aşmak için sürekli, demokratik kitle örgütlenmesini yaratacak ve onun karar mekanizmalarını oluşturacak ve yeni arayışlar içinde olma gereği ortaya çıkmıştır. Geçen dönemde bunu gidermeye dönük Meclis, saha yönetimleri ve komisyonlar gibi çalışmalar gerçekleştirilmiş olsa da, anlam verme ve kendini yetersiz katma sorunları nedeniyle, halen aşılmamış değildir. Önümüzdeki dönemde, kendisini sadece üst kurumla ifade eden değil, kendisini meclis, eyalet ve komisyonlar biçiminde örgütleyen ve üst kurumla bütünleştirerek ifadeye kavuşturan yönetim anlayışı ve yaklaşımının gerektiği açıklıktır.

Yönetim açısından da, bireyçi, tekçi ve kendini katmayan yaklaşımalar kongrede maksum edilmiştir. Bu nedenle federasyon ve derneklerimiz, güç ve irade olamamış, daha çok bireylerle izah edilir hale gelmiştir. Dolayısıyla başta üyeleri olmak üzere halkın siyasi, sosyal, kültürel, eğitsel, vb. ihtiyaç ve taleplerine yeteri düzeyde yanıt olunamamıştır. Oysa sağlıklı bir kurumlaşmanın ve gerçek anlamda yönetim olmanın temel yolu, kolektif çalışma anlayışı ve yaklaşımından geçmektedir. Kendi içinde örgütlü olan, birlük olan, kolektif çalışan, irade olan federasyonumuz ve derneklerimiz, bulunduğu ülkenin ilgili güçleri tarafından da irade ve güç olarak görülecektir. Aksi halde büyük ve güçlü potansiyelimizle karşın, zayıf bir temsiliyetle sınırlı kalmaya ve dolayısıyla görevlerimizi yeterince yapmamaya devam edeceğiz. Bunun da uzun vadede, derneklerimizin işlevsizleşmesi ve halktan kopması sonucunu doğuracağı açıklıktır.

Güç, irade ve inisiyatif olmanın somut göstergesi de, üyeliktir. Üyelik sorunu, halen sorun olan alanlarımızın başında gelmeye devam etmektedir. Bilinmelidir ki üyelik çalışması, dernek olmanın başlıca faaliyetidir. Bir derneğin etki gücü, güçlü yönetim kadar sahip olduğu üye sayısı ve bunların hak ve sorumluluklarına sahip çıkma düzeyiyle birebir bağıntılıdır. Bu yüzdenümüzdeki dönemde her eyalet ve derneğimizin önüne, aylık ve yıllık bazda somut hedefler konulmuştur. Bu çalışmada sonuç alıcılık da, yine birbirini kabul etmeyen, didişmeci, tekçi, tekleştiren, kendine göre, yönetim görevlerine sahip çıkmayan, mevcut yönetim durusalarımızın aşılmasıyla bağlantılıdır. Bu konuda derneklerimizin görevlerine ne kadar sahip çıktığı, dönemde hedeflerine ulaşıp ulaşmadığı, temel çalışma sahalarında, örneğin Kürt dili ve kültürünün başta çocuklara öğretilmesi gibi görevlerin ne kadar yerine getirildiği, ne düzeyde yönetim olunduğu, vb. tüm konularda somut verilere ulaşılması için elbette fed-

erasyon yürütme kurulu, başlıca muhatap ve görevlidir. Ancak denetleme kurulunun da, özellikle tekniki yöntem ve yaklaşımından ziyade, yerinde denetimi esas alarak, sadece durum tespiti değil, aynı zamanda nedenlerini analiz eden ve çözüm önerileri getiren bir çalışma tarzını bundan böyle esas alması gerektiği açıklıktır. Yine disiplin kurulunun, görev ve sorumluluklarına sahip çıkmayan, işleyişe uymayan yönetim ve kurumlara dönük daha aktif ve düzeltici bir çalışma içine girmesi gereği ortaya çıkmıştır.

Üyelerimiz ve halkımıza dönük çalışmaların yanısıra, bulunduğumuz ülke zemindeki toplum, resmi makamlar, bizim gibi ülkeleri dışında yaşayan halklarla ilişkiler de oldukça önemlidir. Şu ana kadar bu alanda belli çalışmalar yapılsa da, halen bir kurumlaşma ve sonuca götürülebilmiş değildir. Yine bireylere bağlı bir çalışma olma yönü öne çıkmıştır. Ayrıca ilişkilenme ve yoğunlaşma belli bir kesimlerin dışına çıkarılmamıştır. Oysa bu konuda halk diplomasisi anlayışı gereği, en fazla imkan ve araca sahip olan kurumlarımız, federasyon ve derneklerimizdir. Ancak daha çok üstte kalan bir kamuoyu ve lobi çalışması yürütülmüştür. Bunun aşılması için yerelde ilişkilenme ve çalışmaların geliştirilmesinin önemi ortadadır. Çok geniş bir yelpazede ilişkilenmeyi ve ortak konularda birlikte hareket etmeyi esas almamız durumunda, önumüzdeki dönemde bu alanda ciddi sonuçların ortaya çıkaması için hiçbir neden yoktur. Bunun için ülkeydeki gelişmeler başta olmak üzere, halkın her alanda yaşadığı sorunları dile getirme, kendimizi tanıtma, destek ve dayanışma alma temel işimiz olurken, bununla birlikte insanlığa ait ortak sorunlar konusunda da, potansiyel ve gücümüzü ilgili tüm kesimlerle ortaklaşırıma görevimiz vardır. Barış, demokrasi, özgürlük, insan hakları, çevre, kadın, gençlik, halkın ve ülkemizi birebir ilgilendiren tüm sorun alanlarında, öncü düzeyde aktivitelere katılım göstermeliyiz. Kongrede bu konuda gelişen eleştiri ve öneriler doğrultusunda, yeni dönemde bu alan çalışmalarının güçlendirilmesi temelinde, kararlaşma ve planlamaya gidildi.

Kongremiz ve ardından yapılan ilk yürütme kurulu toplantımda, tespitler yapılsa da, çözüme dönük kararlar alınıp planlamalara gidilse de ve görevlendirmeler olsa da, tüm bunların tek başına sorunlarımızı çözmeye yetmeyeceği sonucuna varmıştır. Tüm bunların önemli olduğu ancak hepinden de önemli olanın, böylesine anlamlı ve kutsal bir çalışmada, başarıyı getirecek olan, büyük bir istek, heyecan, coşku, özveri ve fedakarlık olduğu, kongremiz tarafından altı çizilen husus oldu.

Bu temelde, kongremiz, bir kez daha bütün arkadaşları görevlerinin gereklerini yerine getirmeye, yaşadığımız sorunları mutlaka aşmaya, doğru çözümler bulmaya, var olan eksiklik ve yetmezlikleri gidermeye dönük çaba sarf etmeye, Yönetim Kurulumuzu, Meclis üyelerimizi ve dernek yöneticilerimizi karşılıklı olarak bir birine güç veren bir yaklaşımı esas almaya, derneklerimizi ise kendi üyelerine değer vererek on-

larla buluşmaya, KON-KURD 'un başlattırmış olduğu üyelik kampanyasını bütün yönleriyle geliştirmeye ve bütün Meclis ve komisyon üyelerimiz sorumluluk bilinciyle hareket ederek kendilerini çalışmalarla daha aktif bir düzeyde katmamız gerektiğini, tüm yönetimlerimize hatırlatmış oldu.

16. KONGRE KARARLARI

1. Federasyon ve bağlı dernekler Kurt halk Önderi Sayın Abdullah ÖCALAN'ın Özgürlüğü ve içinde tutulduğu tecridin kaldırılması için yapılacak tüm etkinlik ve faaliyetleri destekler, bunun için demokratik talep ve eylemliklerde bulunur,

2. Federasyon ve derneklerin kendi dengi kurumları ile ilişki sağlamaları ve imkanları dahilinde bu kurumların etkinliklerine katılmaları ve bu kurumlarla ortak etkinlikler gerçekleştirmeyi esas alır.

3. Almanya'da halkın fakirleşmesi, işsizliğin artması, eğitimin zayıflaması, sosyal hakların kısıtlanması, polisiye tedbirlerin artması, yabancıların dışlanması ve silahlanmadaki artışı olumsuz bir gidişat olarak görür, buna karşı Almanya'daki değişimden yana olan demokratik parti, kurum ve güçlerle birlikte mücadele eder,

4. Almanya'nın anti-demokratik yabancılar ve ilticacılar yasalarına karşı bütün yerli ve yabancı demokratik güç ve kuruluşlarla birlikte hareket eder.

5. Kurt kurum ve üyelerine yönelik haksız ve maksatlı baskılara karşı hukuksal mücadeleyi yürütür,

6. Alman devletinin Kurtler üzerindeki baskısını ve Kurt halkını inkar eden politikalarını kabul etmez, Kurtlerin kriminalize edilme ve tutuklanmalarına karşı daha aktif mücadele eder,

7. Derneklerimiz Kurt toplumunun ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanda örgütlenerek etkin bir güç haline gelmesine öncülük eder, kendi demokratik haklarını savunur, bunun için başta Alman halkı olmak üzere Almanya'da yaşayan diğer halklarla günlük yaşamda eşit ve özgür bir düzeyi yakalaması için mücadele eder,

8. Kurtler arasındaki geri ilişki ve geleneklere karşı ve özellikle de kadına ve çocuklara yönelik aile içi şiddete karşı eğitici ve etkili bir mücadele verir. Kurt toplumunu demokratik, barışçıl ve çağdaş kılacak her türlü gelişmeyi teşvik eder,

9. İran'daki idamlara ve insan hakları ihlallerine karşı, Suriye devletinin halkın üzerine yönelik yeniden gündeme getirdiği 'Arap Kemer'i uygulamasına karşı etkili tavır alır, Güney Kürdistan'da halkın ulusal demokratik kazanımlarının daraltılıp sınırlanmasına dönük girişimlere karşı mücadele eder.

YEK-KOM Yönetimi
Düsseldorf, 20-21.02.2010

<>

YEK-KOM 16. Dönem Yönetimi

YEK-KOM'da Görev Bölümü

Federasyonumuz 20 Şubat 2010 tarihinde gerçekleştirdiği 16. Kongresinin ardından toplanarak yeni başkanını ve yürütme kurulu üyelerini seçti.

Düsseldorf kentinde bulunan YEK-KOM merkezindeki merkezimizde toplanan Yürütme toplantısına 16 kişilik yeni yönetim, disiplin ve denetleme kurul üyeleri ile toplam 20 kişi katıldı.

Yürütme toplantısında federasyon yönetimi 9 Kişilik Koordinasyon kurulu ile federasyonunun yeni başkanı ile başkan yardımcılarını seçtiler.

Toplantıda ayrıca Örgütleme, lobi, maliye, kadın, gençlik, basın yayın ve eğitim komisyonlarında belirlendi.

16. Kongre sonrasında gerçekleştirilen ilk toplantıda YEK-KOM başkanlığına Ahmet Çelik seçildi. Toplantıda seçilen 9 kişilik Koordinasyon kurulu üyeleri ise şu ismlerden oluşuyor; Yüksel Koç (Bşk. Yrd.), Bahattin Doğan (Bşk. Yrd.), Gültén Kellogg (Yazman), Niyazi Öztaş (Sayman), Ali Gürsel Aka, M.Emin Yıldız, Pervin Kaplan, Sait Bal.

Toplantıda önemli kararlar alındı

YEK-KOM Yürütme toplantısında dernekler, lobi çalışması, Kürt dili vb. konularda önemli kararlar alındı.

Dernek yönetimlerine, yönetim, bürokrasi ve projeler üzerinde eğitimler verilmesi kararını aldığı toplantıda alınan kararlardan bazıları ise şunlar;

Newroz kutlaması çalışmalarının hızlandırılması, Kürdistan'a Newroz heyetlerinin gönderilmesi, Parlamento ve derneklerde Newroz resepsyonunun gerçekleştirilmesi, Kürt dilinin yaşamın her alanında yaygınlaştırılması, Almanya'da ki Kürtlerin siyasete aktif katılımı için federasyon ve bağlı derneklerinin aktif çalışma yürütmesi,

Toplantıda ayrıca Türk devletinin Kürt siyasetçilere yönelik siyasi terörüde kınandı.

Kurdistan'da 1 Martla başlayan tüm özgürlük ve direniş serhildanlarının selamlandığı YEK-KOM Yürütme kurulu toplantısı sonucunda 20 Mart tarihinde Düsseldorf kentinde gerçekleşecek olan Newroz bayramına güçlü katılım çağrısı yapıldı ve Mazlumların 'Direnmek Yaşamaktır' (Berxwedan Jiyane) artık 'Yaşa Özgürültür' (Jiyan Azadiye) olması gerekligi vurgulandı.

YEK-KOM 16. Dönem Yönetimi

YEK – KOM ji bo çareserkirina pirsgirêkên civakî, çandî û perwerdeya gelê Kurd têñ meşandin û her wiha xebatêñ serkeftî ji bo entegrasyon û diplomasiyê pir hêja û giranbuha dibînin. 10 Komalêñ me yê ku wan karan pekanînin hatin pîroz kirin û ji van re berdewamiya serkeftin hate xwastin.

* Serokê Desteya Çavdêrîya YEK-KOM ê Hüseyin Keceloglu berpirsiyârêñ Komalan pîroz kir û xelatêk diyarî van kir.

* BIELEFELD: Kurdisches Friedenshaus Mezopotamien e.V.

(Ismet Kem xelatê peşkeş dike)

* DORTMUND: Deutsch-Kurdischer Kulturverein e.V.

(Rohat Yıldırım xelatê peşkeş dike)

* AACHEN: Kurdisches Volkshaus e.V.

(Fuat Kav xelatê peşkeş dike)

* ESSLINGEN: Kurdisch-Deutsch Freundschaftsverein e.V.

(Dilek Satılmış xelatê peşkeş dike)

* FRANKFURT: Mezopotamya Kulturzentrum e.V.

(Mehmet Emin Yıldız xelatê peşkeş dike)

* LUDWIGSHAFEN: Kurdischer Kulturverein e.V.

(Bahaddin Doğan xelatê peşkeş dike)

* MÖNCHENGLADBACH: Welate ROJ e.V.

(Özgür Taş xelatê peşkeş dike)

* HAMBURG: Kurdisch Deutsches Kultur Zentrum e.V.

(Zelal Polat xelatê peşkeş dike)

* HANNOVER: Kurdistan Volkshaus e.V.

(Yüksel Koç xelatê peşkeş dike)

* Yüksel Koc ji xelatêk ji bo karê xwe ye serkeftî girt.

(Nizamettin Toğuç xelatê peşkeş dike)

* FIREDRICHSHAFEN: Deutsch-Kurdische Gesellschaft e.V.

<>

NEWROZ 2010

Ren kenarında görkemli Newroz

Almanya'nın Düsseldorf kenti bir kez daha tarihi bir Newroz kutlamasına tanıklık etti. 50 bin kişinin katıldığı Newroz kutlamasına mesaj gönderen KCK Yürütme Konseyi Başkanı

Murat Karayılan, 2010 Newrozu'nun özgürlük mücadelesi için yeni bir başlangıç olacağını söyledi.

Almanya'da merkezi olarak gerçekleştirilen Newroz kutlamasına 50 bin'i aşkın kişi katıldı. Kadın, çocuk genç yaşı onbinlerce insanın Kürt ulusal renkleri ve Kürt kıyafetleri ile katıldığı görkemli Newroz kutlamasında, Avrupa'da Kürt kurumlarına ve siyasetçilere yönelik baskın ve tutuklamalara öfke ve protesto damgasını vurdu. KCK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan ise mesajında 2010 Newrozu'nun, Kürt Özgürlük Mücadelesi'nde yeni siyasi hamlelerin yapılacağı bir dönem olacagina vurgu yaptı. Düsseldorf tren istasyonundan Newroz yürüyüşünün başlangıç alanları olan parlamento binası önü ve Reeser Meydanı'na kadar Kürtstanlılar kenti sarı kırmızı yeşil renklere donattı.

Sarı kol olarak adlandırılan Reeser meydanında çok yoğun güvenlik önlemi alan Alman polisi özellikle alana toplu olarak getirilen KCK bayraklarını gerekçe göstererek bayrakları el koymak istedi. Özellikle Kürt gençlerinin yoğun tepki ve protestosu kısa süreli gerginliğe yol açtı. Gerginliğin ardından her iki yürüyüş kolunda toplanan onbinlerce Kürtstanlı açıktırı pankart, döviz ve sloganlar eşliğinde yürüyüse geçti. Yürüyüş kollarının en önünde Almanca, Fransızca ve İngilizce olarak üç dilde yazılan ve kenarlarında Kürt siyasetçiler

Zübeyir Aydar ile Remzi Kartal'ın büyük fotoğraflarının bulunduğu 'Kürt siyasetçilere Özgürlük' pankartı dikkat çekiyordu.

"Newroz Pîroz Be", "Newroz Mizginiye Azadiye", "Roj TV Mezopotamya Halklarının Özgürlük Sesidir", "Roj TV Susturulamaz, Kürt Siyasetçilere Özgürlük" vb. pankarların taşındığı yürüyüş kollarında Kürtstanlılar yürüyüş boyunca, "Bijî Serok Apo", "Terorist Turkei", "Roj TV Rumeta me ye", "Es Lebe Öcalan", "Es Lebe Newroz", "Bijî Newroz" gibi sloganlar attı. MLKP, MKP, TKİP Türkiye'li devrimci örgütlerinde destek verdiği coşkulu newroz yürüyüşünde her iki kolda yaklaşık üç saatlik yürüyüşün ardından kutlamanın yapılacağı Ren Nehri'nin hemen yanındaki Kaiser-Wilhelm Meydanı'na ulaştı. Onbinlerce Kürtstanlı Ren Nehri gibi akıp nehrin kenarında adeta bir insan deryası oluşturdu.

Kutlamanın açılış konuşması, etkinliği organize eden Almanya Kurt Dernekleri Federasyonu (YEKKOM) yöneticilerinden Bhattin Doğan tarafından yapıldı. Doğan, Avrupa'da Kürt kurumlarına yapılan baskılara dikkat çekerek, bu yöneliklerin Kürtlerin mücadelesini geriletemeyeceğini söyledi. Kürt sorununda çözümün kaçınılmaz olduğunu vurgulayan Doğan, çözüm için ise "Başkan Apo'yı muhatap almanız şart. Başkan Apo'suz çözümün olacağını düşünenler yanılıyorlar" şeklinde konuştu. Doğan'dan sonra YEKKOM Yürütme Kurulu üyesi Gülten Kelloğlu da Almanca bir konuşma yaptı.

Klutte: Kürtlerin yanındayız

Avrupa Parlamentosu Sol Grup üyesi Jürgen Klute, konuşmasında Kürtlerin yanında olduklarını söyledi. "Sol parti olarak Kürtlerin her zaman yanında olduk" diyen Klute, Amed'e gittiğini de hatırlatarak, "Orada da aynen buradaki gibi Kürtler barış ve demokrasi istiyorlar" dedi. Roj TV üzerindeki baskıları da kınayan Klute, tutuklanan Kürt siyasetçilerin bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

PKK ve Öcalan'la diyalog kurulmadan Kürt sorununun çözülemeyeceğini belirten Klutte "Avrupa devletlerine çağrıımız, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa destek vermeyin, Kürt halkın barışçıl politikalarını destekleyin" diye konuştu.

Sol Parti'den Almanya Federal Parlamentosu Milletvekili İngrid Reremers ise Türkiye'de DTP'nin kapatılmasının Kurt ve Türk kardeşliğine bir darbe olduğunu söyleyerek, Kurt siyasi partileri üzerinde yürütülen politikaların Türkiye'nin AB'deki imajı üzerinde olumsuz bir etki yarattığını kaydetti. Reremers, devamla "DTP legal bir parti olmasına rağmen kapatıldı. AKP'ye nasıl davranışlıysa, DTP'ye de öyle davranışlıydı. Özellikle Alman devleti bunu görmeliyor. Türkiye'ye silah satmakla yardımcı olamazsınız. Silahlar barışı değil savaşı getirir. Adalet ve özgürlük mücadele ve dayanışma gerektirmektedir. Biz bu mücadeleyi birlikte yürütmemiz" dedi. NRW Eyalet Meclisi seçiminde Sol Parti'nin liste başı adayı Bärbel Beuermann de konuşmasında barış ve özgürlüğe kelepçe takılamayacağını vurguladı.

Öcalan'ın mesajı

KCK Önderi Abdullah Öcalan'ın mesajının avukatı Mahmut Şakar tarafından okunmasıyla birlikte alanda ki coşku doruğa çıktı. Şakar, Öcalan'ın avukatları ile yaptığı son görüşmeden pasajlar okudu. Öcalan'ın mesajı onbinlerce kişi tarafından "Biji Serok APO" sloganı ile karşılandı.

Roj TV standına yoğun ilgi

Newroz kutlama alanında Roj TV standı katılımcıların akınına uğradı. Standa uğrayan Kürdistanlılar Roj TV'ye destek için adeta yarış içine girdi. Bağış kutusuna para atan bir Kürdistanlı kadın "Kimsenin televizyonumuzu susturmaya gücü yetmez" diyordu. Kutlamada, ayrıca Hasankeyf ve Münzur için imzalar toplandı.

'2010 Newroz'u özgürlük hamlesi'

Newroz kutlamasına sinevizon görüntüsü ile katılan KCK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan, 2010 Newrozu'nun özgürlük mücadelesi için yeni bir başlangıç ola-cağını söyledi. Karayılan "Özgürlük hareketi adına bütün Kurt halkın Newrozu'nu kutluyorum. Newroz Kürdün tarihinde diriliş anlamına gelir. Newroz aynı zamanda birek ve özgürlük mesajıdır Başkan Apo'nun dirilişi Newroz ateşini yaktı nice kahramanlıklar yaşandı. Mazlum Doğan şahsında bütün şehitlerimizi saygıyla anıyorum. Halkımızın şanlı dirilişi ve Newroz meşalesi büyütürek devam edecek. Uluslararası güçler Kürtlere karşı geliştirilen bütün saldırılara katıldı. Önderliğimiz esir alındı ama Newroz ateşi yanmaya devam etti ve ediyor. Newroz ateşi İmralı'da yanmaya devam ediyor. Zafros'tan Kandil'e, Zahro'dan Amed'e her yerde Newroz ateşi yanıyor" dedi.

"Biz sırtımızı halkımıza dayandırıyoruz" diyen Karayılan devamla, "Kurt gerillası yıllardır tecrübeyle Kürdistan'da kahramanlaşmıştır. Biz sırtımızı halkımıza dayandırıyoruz. Biz özgür bir hareketiz halkımız bizim stratejimizdir. Halkımız irade olarak Başkan Apo'yu seçmiştir. Kürdistan dağları

olduğu müddetçe kimse özgürlük mücadelesini yok edemez" şeklinde konuştu. Avrupa'daki baskılara da dikkat çeken Karayılan, Avrupa devletlerinin Kürtlere yönelik bu tutumdan vazgeçmesini ve tutuklanan Kürt siyasetçilerin de serbest bırakılmasını istedi.

Karayılan, son olarak "Kurt halkını sonuna kadar koruya-cağız ve bu anlamda 2010 yılında siyasi, kültürel ve her anlamda yeni hamleler başlatıyoruz. 2010 Newroz'u özgürlük hareketi için yeni bir başlangıç olacaktır. Yürüyüshümüz newroz ateşi yakılarak demokratik bir Kürdistan'a kadar devam edecektir. Şivan Perwer, Kawa ve grubu, Mustafa Dadar, Ozan Aydın ve Lale Koçgün'ün sahne aldığı Newroz kutlamasında gençlerin coşkusunu görülmeye değerdi.

<>

Newroz Resepsiyonları

Almanya'da yapılan Newroz resepsiyonları yoğun ilgi gördü. Berlin'de Sol Parti ve Kurt kurum temsilcileri Newroz resepsiyonunda buluşurken, Ludwigshafen'de ise Kurt Kültür Derneği'nde

Alman kurum ve siyasi parti temsilcilerine yönelik bir resepsyon verildi.

Berlin Parlamentosu'nda önceki gün düzenlenen Newroz resepsiyonu yoğun bir ilgi gördü. Berlin Eyalet Parlamentosu Başkanı Walter Momper, İçişleri Senatörü Körting, Mitte Belediye Başkanı Dr. Hanke, Berlin Uyum ve Sosyal Senatörü Carola Blumm, Berlin Yabancılar Sorumlusu Pnining, SPD ve FDP milletvekilleri, siyasi parti ve kurum temsilcileri, çok sayıda yazar ve akademisyenden oluşan yaklaşık 250 kişi resepsiyonda bir araya geldi. Sunuculuğunu Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu üyesi Marion Boeker'in yaptığı Newroz resepsiyonu, Kürdistan'ın dört parçasından Kürülerin bir araya gelmesine de vesile oldu. Sol Parti Berlin Milletvekili Gıyasettin Sayan yaptığı açılış konuşmasında davetlileri selamlayarak Newroz'u kutladı. Newroz kutlamalarında Türkiye'de milyonlarca insanın sloganlaştığı; "Kürtler Türkiye'de kendi kimliğiyle ve kültüryle eşit yurtaş olarak yaşamak istiyorlar; az değil, eksiksiz olarak" sözünü hatırlattı. Sayan devamla, "Bugün Avrupa'da, Almanya'da yaşayan 4 parçadan Kürtlerin talebi de aynıdır. Türk, Fars ve Arap kimliğiyle değil, kendi kimliği ve kültüryle kabul edilmek istiyorlar" dedi.

Momper: Newroz zorbalığa isyandır

Berlin Eyalet Parlamentosu Başkanı Walter Momper konukları selamlayarak başladığı konuşmasında Newroz'un tarihçesini ve anlamını hatırlattı. Newroz'un sadece bahar ve yeni gün bayramı olmadığını; Zalim Dehak'a karşı bir isyanın ve direnişin adı olduğunu belirtti. Momper devamla; "Newroz resepsiyonuyla ilgili olarak CDU milletvekilleri bana bu resepsiyonu aşırı radikal Kürtlerin organize ettiğini ve buna katılmamam için yazı gönderdiler. Burada sizlerle olmak istedim ve burdayım" dedi. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'e Kürtçe konuştuğu için vize yasağı konulmasından ve resepsiyona katılmamasından ötürü üzüntü duyduğunu belirten Momper; bunun AB'ye girme hazırlığında olan bir Türkiye'nin ayibi olduğunu ifade etti.

YEK-KOM Başkanı Ahmet Çelik, gösterilen yoğun ilgiye teşekkür ederek konuşmasına başladı. Çelik, Newroz resepsyonunun dört parçadan Kürtleri ve dost Almanları biraraya getirdiğinin önemine vurgu yaptı.

Çelik, "Umarız bu hava devam eder; Kürtler kriminalize edilmez ve yaşadıkları Avrupa ülkeleri Kürt kimliği ve kültürüyle kendilerini kabul eder" dedi. Resepepsionda KNK Temsilcisi İsmail Parkmaksız, Berlin Kurt Cemaati adına Nezire Kahraman da birer konuşma yaptı. Newroz resepsyonuna Amerikan konsolosluğundan temsilciler, Yahudi ve Ermeni Cemaati temsilcileri, Kurt siyasetçiler, KDP, YNK, Goran temsilcileri, Heinrich Böll ve Rosa Luksemburg Vakfı temsilcileri, KOM-KAR, Kurt Doktorlar Birliği, Berlin Kurt Cemaati ve DİDİF Berlin temsilcisi katıldı.

<>

Ludwigshafen'da da resepsiyon

Almanya'nın Ludwigshafen kentinde bulunan Kurt Kültür Derneği de Newroz vesilesiyle Alman kurum temsilcilerine bir resepsiyon verdi. Ludwigshafen Kurt Kültür Derneği tarafından organize edilen resepsiyona Ludwigshafen Valisi Klemens Körner, Belediye Başkanı Wolfgang Von Vliet'in yanı sıra CDU, SPD, Die Linke yöneticileri, kadın örgütleri ve yerel basın ile birlikte yaklaşık 150 kişi katıldı. Ludwigshafen Belediye Başkanı Wolfgang Von Vliet yaptığı konuşmada, Kurt halkı açısından Direniş Bayramı olan Newroz Bayramının tüm ezilen halklara kutlu olmasını diliyerek, ayrıca böyle bir re-

sepsiyona evsahipliği yapan Ludwigshafen Kurt Kültür Derneği yöneticilerine teşekkür etti.

Resepepsiya Ludwigshafen CDU İlçe Teşkilatı Başkanı, SPD İlçe Başkanı, Mannheim Sol Parti yöneticileri, Mundenheim Belediye Başkanı, Alman Kadın derneklerin yöneticileri, CDU ve SPD Gençlik kolları katıldı.

(Kaynak: YÖP/H. ATEŞ/BERLİN/Ö. ŞAMAN/LUDWIGSHAFEN)

M.Gladbach'ta Newroz resepsiyonu

Almanya'nın M.Gladbach kentinde Newroz resepsiyonu verildi.

M.Gladbach Welate Roj Kurt-Alman Kültür Derneği'nin organize ettiği newroz resepsiyonu 26 Mart Cuma akşamı M.Gladbach kentindeki Gesamtschule Hardt'ta gerçekleştirildi.

İlginin yüksek olduğu Newroz resepsyonuna Alman SPD partisinden Angela Tillman, M.Gladbach Entegrasyon dairesinden Klaus Schmitz ile Gülistan Yüksel, Alman Sol parti (Die Linke) M.Gladbach temsilcileri Hartmut Schaber, Schürmann, RAA'dan, Michaelis Anderson, Almanya-Kurt Dernekleri Federasyonu YEK-KOM temsilcileri Hayri İmak, Niyazi Öztaş ile Sol parti NRW milletvekili adayları Ali, Atalan, Hamide Akbayır, Alman Yeşiller partisi (Die Grüne) nden Claudia Brenner, Öğretmenler, doktorlar, yabancı dernek temsilcileri Alman ve Kurt işverenler ile Kurt siyasetçiler katıldılar.

Welite Roj Kurt-Alman Kültür Derneği başkanı Rohat Yıldırım'ın Selamlama ve Newroz'un tarihçesi ile ilgili açılış konuşması ile başlayan Resepepsiyon'da yabancı konuklar ve Kurt siyasetçiler birer konuşma yaptılar. Almanya'da ki Entegrasyon politikaları, M.Gladbach'ta yaşayan insanların uyum içinde birarada yaşamaları ve Mayıs ayında gerçekleştirilecek olan seçimlerle ilgili konuşmaların yapıldığı newroz resepsyonunda Narinxan ile Şahrad'da katılımcılara Kurtçe bir dinleti sundular.

Resepepsiyon katılımcılara Kurt mutfağından geleneksel yemek ve tatlılarının ikram edilmesiyle sona erdi.

Kaynak: YÖP / M. ALPAVUT

<>

'Be Serok Jiyan nabe'

MURAT ALPAVUT

Avrupa'da yaşayan Kürtlerin Önderleri şahsında Kürt halkına karşı gerçekleştirilen 15 Şubat Uluslararası komplosunun 11. yıldönümünde yine büyük bir protesto gerçekleştirdiler. 'Kara gün' ilan ettikleri 15 Şubat'ın 11. yılında Kürt halkı komployu kabullenmeyeceklerini Önderleri özgürlüğe kadar adalet aramaya devam edeceklerini her yıl olduğundan daha fazla vede daha da artan bir öfke ile tüm dünyaya bir kez daha gösterdiler.

15 Şubat protesto eylemine katılan insanlardan bazlarının yorumları bu dondurucu soğuk eylemi ve katılımı etkileyeceğini söyledi. Ama tüm o kötü şartlara rağmen Kadınlar, gençler bir sel gibi Strasbourg'a aktılar.

Kürt Halk Önderi Sayın Öcalan'ın 'komplo boşça çıkarılmıştır' açıklamasına en güzel yanıtını verip pratikte ispatlarcasına geçen yılları aşan bir kalabalıkla geldiler.

Artık Kürt halkın talepleri hani derler ya 'yediden yetmiş'e kadar çok açık ve net.

Bunu Strasbourg eyleminden soğuya inat sahnenin kenarında biraz üzüldükten ama en çokta heyecan içinde bekleyen küçük Ayşe'nin gözlerinde, sözlerinde gördük. Yalnızca biz değil o an canlı

yayında o'nu izleyen dünya gördü. 'Edi bese', 'Be Serok jiyan nabe', 'Biji PKK' diye haykırdığında Küçük Ayşe eminim avrupa'nın kırı soğukunda yollara düşen onbinlerden, Ülkesinin karlı zirvelerinde ki Özgürlük savaşçılarına kadar, aynı duyguları yaşayanlar heyecan içinde, kabaran yürekleri ile gururla, kıvançla o'nu izledi.

O an milyonlar tek yürek oldu.

Sadece 'Önderiksiz yaşamı, köle yaşamı kabul etmememe'nin kavgasında olanlar mı izledi O'nu?

Ya o gün sıcak kaloriferli evlerinden çıkmayanlar?

Ya halkıyla birlikte üzüyük, halkıyla birlikte tek yürek olmadan, aynı heyecanı yaşamayıp, sabahın dondurucu ayazında aynı kazançdan çorba içmeyip te, karton kulelerinin içinde işleri sadece 'yazmak' ve akıl vermek olan 'aydın'ızırmızı...

Ya kendi varlıklarını bile o onbinlerin nefeslerinde saklı olan bilincle 'muhalif'ler...

Bu sefer habere yansımayan ayrıntıları yazmak istemiyorum. Ne kötü hava şartlarından yolda kalan otobüsleri, ne Kürdün iradesine sahiplenmeye hazırlıksız Alman polisinin kontrol işkencelerini ne de başka detayları.

Çünkü akşamda kadar o dondurucu soğuk altında onbinlerce insanla birlikte bir an bile susmadan slogan atan ve dönüş yolunda otobüslerde hala enerjileri bitmeden gerilla türküler eşliğinde bir ağızdan ve ritmik bir şekilde 'Be Serok Jiyan nabe' diye haykıran gençlerimiz başka söze gerek bırakmıyor.

Önderlerinden başka, özgürlük savaşçılarından başka ve de özgürlüklerinden başka tutunacakları, sahiplenenecekleri başka bir şey olmayan bu halk, 'onurlu Kurd'ü çıkarlarına kurban etmek isteyen Dünya'nın 'Adalet sarayları' önünde direnmekten başka yollarının olmadığı bilinciyle haykırdılar ;

'Be Serok Jiyan nabe'...

<>

M.Gladbach'lı Kadınlardan Roj Tv protestosu

Almanya'nın M.Gladbach kentinde yaşayan Kürtlerin kadınlar, Belçika devletinin Roj TV'ye yaptığı baskın ve Kurt siyasetçilerin tutuklanması protesto ettiler.

Tamamı kadınlardan oluşan M.Gladbach Welate Roj Kurt Alman Dostluk Derneği yöneticilerinin organize ettiği protesto eylemi geçtiğimiz gün saat 17.00' de M.Gladbach kent merkezindeki Şehir tiyatrosunun önünde gerçekleştirildi.

Ellerinde 'Roj TV Kurt halkın sesidir, Roj TV özgürlüğün sesidir, Yaşasın Roj tv, Avrupa'nın Kurt siyasetçiler üzerindeki baskısına

son' pankartları ve Roj Tv sembollerini tutan kadınlar 'Es liebe Roj Tv' sloganları attılar.

Protesto esnasında Roj Tv baskınları ve Kurt siyasetçileri ile Roj tv çalışanlarına yönelik tutuklamaları protesto eden kadınlar almanca bir basın açıklaması okudular. Kadınlar protesto alanında, Barış için Kurt Kadın Bürosu tarafından almanca hazırlanan bildiriler dağıttılar.

Wenate Roj e.V.

Alsstr. 9

41063 Mönchengladbach

Tel: 02161 / 29 49 24

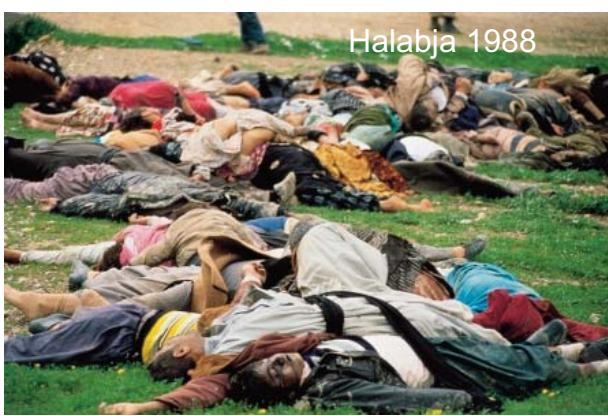
Haber: Murat Alpavut (Email: alpavut@arcor.de)

Nie wieder HalabJa - Nie wieder Krieg!

Halabja, Qamishlo und Gazi warten auf lückenlose Aufklärung

Der Monat März steht für uns Kurdinnen und Kurden nicht nur für das Neujahrsfest Newroz, was „Neuer Tag“ bedeutet, sondern ist auch mit schmerzlichen Erinnerungen verbunden. In allen Teilen von Kurdistan verübten die herrschenden Staaten Massaker am kurdischen Volk.

Am 16. März 1988 war die Welt in Halabja taub und blind. Der Himmel verdunkelte sich über die Kleinstadt Halabja. 15 irakische Militärflugzeuge weckten die Kinder der Stadt und bombardierten sie mit chemischen Waffen. Mehr als 5.000 Menschen starben in weniger als einer Stunde. Viele versuchten zu fliehen. Die Mütter von Halabja versuchten vergeblich, mit Ihrem eigenen Körper ihre Kinder zu schützen- doch das giftige Wind nahm Ihnen das Leben. 7.000 weitere wurden verletzt und starben an den Spätfolgen des Angriffs.

Halabja 1988

Ali Hassan Al-Majid - bekannt als "Chemie Ali" - war der Gouverneur von Nordirak und führte den Plan aus. Er sagte: "Sagen Sie denen, ich schlag zu. Ich werde sie mit Chemiebomben treffen und sie alle [Kurden] töten. Was will die internationale Gemeinschaft dazu sagen? Zur Hölle mit ihnen und zur Hölle mit den anderen Ländern..."

Der Irak wurde damals von Unternehmen aus England, West-Deutschland, Indien, Österreich, Belgien, Frankreich und Italien unterstützt und militärisch ausgerüstet. Die Welt schwieg und schweigt heute immer noch zu dem Völkermord.

Im Istanbuler Stadtteil Gazi Mahallesi wurden am 12. März 1995 zeitgleich drei Kaffeehäuser und ein Geschäft mit Maschinengewehren beschossen. 1 Tote und 25 Verletzte waren die Folgen. Als Reaktion auf diesen pogromartigen Angriff versammelten sich Tausende Menschen. Die staatlichen Sicherheitskräfte gingen mit Schusswaffen und Panzern gegen die Demonstranten vor und töteten 14 Menschen.

Am 12. März 2004 demonstrierten zum ersten Mal kurdische Zivilisten in Syrien für die Demokratisierung Syriens. Auf diese friedliche politische Aktion regierte der syrische Staat mit Gewalt und setzte international geächtete Dumdum-Munition gegen die unbewaffneten Demonstranten ein. Bei diesem Angriff wurden 40 Menschen umgebracht und mindestens 100 verletzt.

Die Staaten Türkei, Irak, Iran und Syrien sind berüchtigt für ihre Unterdrückungspolitik und für ihre kriminelle Praxis. Seit über 30 Jahren setzt die türkische Regierung ihre Vernichtungspraxis gegen die kurdische Freiheitsbewegung fort. Im Kampf gegen das kurdische Volk wurden Gladio-ähnliche Organisationen aufgebaut, die mit Rückendeckung und Unterstützung des Staates Tod, Folter und Zerstörung brachten. Tausende von kurdischen Zivilisten sind in diesem Krieg getötet worden.

Genauso wie in der jüngsten Vergangenheit, ist das kurdische Volk heute immer noch mit politischer, kultureller Auslöschung und wirtschaftlicher Ausplünderung bedroht. Die Akteure der Massaker in Halabja, Qamishlo und Gazi planen neue Massaker und begehen Tag für Tag neue Verbrechen.

Wir werden die Opfer von Halabja, Gazi und Qamishlo nicht vergessen. Im Gedenken an diese grausamen Verbrechen an der Menschheit, finden Veranstaltungen statt. Nehmen Sie daran teil und erinnern Sie sich mit uns, damit so etwas nie wieder passiert.

- Nie wieder Halabja, Qamishlo und Gazi!
- Für eine Welt ohne Krieg!
- Dialog, Gleichheit und Frieden in Kurdistan

Newroz - Demonstration und Feier am 20. März 2010 in Düsseldorf

**Gegen Krieg und Kolonialismus
für Frieden, Demokratie und Selbstbestimmung
in Kurdistan und im Nahen Osten**

Am 21. März feiern die Völker des Mittleren Ostens das Friedens- und Neujahrsfest „Newroz“. Nach langem hartem Winter, wenn durch die Wärme der Frühlingssonne Eis und Schnee schmelzen, neues Leben in Halme und Zweige strömen, das Leben wieder seine volle Kraft entfaltet und die gesamte Natur bereit für ein Neubeginn ist, feiern auch die Kurden „Newroz“ den neuen Tag.

Das Newroz-Fest ist nicht nur ein Fest, sondern auch das Synonym für Freiheit und der Befreiung. Deshalb werden Millionen von Kurden an diesem Tag erneut ihre Forderungen nach einer politischen Lösung der kurdischen Frage und der Anerkennung ihrer demokratischen Rechte zum Ausdruck bringen.

Die Ankündigung der türkischen Regierung, eine „demokratische Öffnung“ zur friedlichen Beilegung der kurdischen Frage zu starten, hatte im vergangenen Jahr große Hoffnungen geweckt. Stattdessen endete das Jahr mit dem Verbot der von Millionen Kurden zur stärksten Kraft in den kurdischen Landesteilen gewählten Partei für eine Demokratische Gesellschaft, der DTP. Die AKP Regierung verfolgt das Ziel, die Kurden aus dem politischen System mit Parteiverboten und Unterdrückung zu verdrängen. Die PolitikerInnen des kurdischen Volkes jedoch - halten an einer politischen Lösung fest, deshalb sind sie der Partei für Frieden und Demokratie, der BDP beigetreten. Bereits nach kurzer Zeit folgten weitere Razzien und Verhaftungen gegen die PolitikerInnen der BDP. BürgermeisterInnen wurden in Handschellen abgeführt, zahlreiche sind immer noch im Gefängnis.

Während die türkische Armee mit Hilfe der USA ihre Bombardierungen kurdischer Gebiete fortsetzt, geht die Polizei in Italien, Frankreich, Belgien und Deutschland koordiniert gegen die kurdische zivilgesellschaftliche Selbstorganisation vor. Am 04. März wurden zeitgleich der kurdische Fernsehsender Roj TV und das Büro des Kurdistan Nationalkongresses KNK durchsucht. Es handelt sich bei Roj-TV und den "kurdischen Nationalkongress" (KNK) um legale Einrichtungen. Anstatt den Dialog mit den Betroffenen zu suchen, drangen hunderte vermummte Beamte der Antiterroreinheiten in die kurdischen Einrichtungen ein, als handle es sich bei den verdächtigten Kurden um gemeingefährliche Schwerverbrecher, die schwer bewaffnet in ihren Büros sitzen.

Die Sendestudios von Roj TV – dessen Programme in türkischer und kurdischer Sprache täglich von Millionen Menschen in Europa und dem Nahen Osten gesehen werden, wurden auf martialistische Art und Weise verwüstet. Politische Repräsentanten der kurdischen Freiheitsbewegung, ihre Pressevertreter und Journalisten wurden verhaftet. ROJ-TV ist die Stimme des kurdischen Volkes. Die Kurden sind wieder einmal mehr, den internationalen Interessen zum Opfer gefallen. Wir haben bis heute unseren Ruf nach Freiheit und Gerechtigkeit bewahrt und werden dies auch in Zukunft tun.

Trotz dieser grenzüberschreitenden Verfolgung der kurdischen Freiheitsbewegung durch die NATO - Staaten wollen wir mit einer fröhlichen und zugleich revolutionären Stimmung eine große Newroz - Demonstration am 20. März in Düsseldorf durchführen, und unseren Wunsch nach Frieden, Demokratie und Selbstbestimmung erneut zum Ausdruck bringen. Dazu laden wir alle AktivistInnen der Friedensbewegung, der Gewerkschaften, der Frauenbewegung und der antirassistischen Bewegung herzlich ein.

**Lassen Sie uns gemeinsam das Fest des Friedens, der Freundschaft und der Völkerverständigung feiern!
Wir freuen uns sehr auf Ihr Kommen.**

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NDAKİ SOYKIRIMIN 95. YILI

Türkiye Cumhuriyeti devletinin 1915 soykırımıını inkâr politikasına karşı Ortak Açıklama

24 Nisan 1915'de Türk Hükümeti İstanbul'da yüzlerce onde gelen Ermeni'yi tutukladı ve ülkenin iç kısımlarına sürdü. Bunların büyük çoğunluğu orada öldürülüdü. 24 Nisan, "Ermeni sorununun çözümünün" başlangıcını oluşturdu. Soykırım kavramının yaratıcısı ve 1948 Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin girişimcisi Raphael Lemkin şunları yazıyordu: "Fırat nehrine atılan veya Der-Zor yolunda katledilen Ermeni erkek, kadın ve çocukların çektikleri acılar, BM Soykırım Sözleşmesinin kabul edilmesinin yolunu hazırladı." Nobel Barış Ödülü sahibi Elie Wiesel, Osmanlı İmparatorluğundaki soykırımla bağlantılı olarak "Holokost'tan önceki bir Holokost"tan söz eder. Yaklaşık 1,5 milyon Ermeni ve yüzbinlerce Asuri-Süryani ve Pontuslu Rum işlenen suçun kurbanı oldu.

Daha 1915 soykırımdan önce Osmanlı İmparatorluğundaki Ermeni halkı 19. Yüzyılın sonuna doğru giderek artan bir baskıya tabi tutuldu. Sultan Abdülhamit'in yönetimi altında 1895/96 yıllarında yaklaşık 300.000 Ermeni'nin kurban edildiği katliamlar gerçekleşti. Jön Türkler 1908'de bir "devrimle" Abdülhamid'i iktidardan indirdiklerinde, İmparatorluğun Türk ve Müslüman olmayan halklarına eşitlik sözü verdiler. Ancak çok kısa sürede yeni hükümetin Osmanlı İmparatorluğunu etnik ve dinsel olarak homojen bir Türk ulusal devletine dönüştürmeyi amaçlayan aşırı Türk milliyetçisi bir politika izlediği belli oldu. Adana ve çevresinde 1909 yılında, birkaç yıl sonra olacak olanların bir habercisi olan katliamlar gerçekleşti.

Osmanlı İmparatorluğu Almanya'nın safında I. Dünya Savaşına girdi. Jön Türk Hükümeti, imha politikasını rahatça uygulayabilmek için savaşı kullandı. Her ne kadar Berlin'deki Kayzerlik Hükümeti kendi asker ve diplomatlarının verdiği raporlardan Osmanlı İmparatorluğunun yaptıkları hakkında bilgisi olmakla birlikte, cinayetleri durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Zamanın Kayizerlik Şansölyesi Bethmann Hollweg şu açıklamayı yapıyordu: "Tek hedefimiz Türkiye'yi savaşın sonuna kadar yanımızda tutmaktır; Ermenilerin bu nedenle mahvolup olmamaları, önemsizdir."

Ermeni, Asuri/Süryani ve Anadolu Rumlarının hemen hemen tamamen imha edilmesi ve sürülmlesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini oluşturdu. Bu durum Türk Hükümeti üyelerince bugün açıkça kabul edilmektedir. Savunma Bakanı Vecdi Gönül, 10.11.2008'de şöyle diyor: "Bugün eğer Ege'de Rumlar, Türkiye'nin pek çok yerinde Ermeniler devam etseydi, acaba bugün aynı milli devlet olabilir miydi?" Suçlara katılmış ve böylece zenginleşenler Türkiye Cumhuriyetinde sadece cezalandırılmamış olmakla kalmadı, aksine hükümet ve devlet aygıtı makamlar elde ettiler.

Türkiye Cumhuriyeti bugüne kadar soykırımı tanımayı reddetmektedir. Bu inkâr politikasına karşı büyuyen eleştiriyi, ceza soruşturmalıyla bastırmaya çalışmaktadır. Fakat Ermeni gazeteci Hrant Dink cinayetinden beri Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinin açık ve kısıtlamasız incelenmesi talebi gittikçe daha güçlü bir şekilde seslendirilmektedir.

Biz aşağıda imzası bulunan örgütler ve dernekler Türkiye'deki bu gelişmeyi destekliyoruz.

Bizler:

- 1915 soykırımının inkâr edilmesini ve zararsız bir şey gibi gösterilmesini mahkûm ediyoruz.
- Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan beri uygulanan inkâr politikasını başka devlet suçlarının da sorumlusu olarak görüyoruz.
- Geçmişle hesaplaşmanın demokratik bir sivil toplum gelişiminde önemli bir rolü olduğu kanısındayız.
- Milliyetçi veya ırkçı şiddetin tekrarlanması önlemek için, geçmişin suçlarının ele alınıp incelenmesinin gerekliliği görüşündeyiz.

Bizler:

- Türkiye Cumhuriyeti'nin 1915 soykırımı tanımmasını,
 - Düşünce özgürlüğü önündeki tüm kısıtlama ve engellerin kaldırılmasını ve böylece suçların ele alınıp incelenmesini,
 - Türkiye Cumhuriyetinin 24 Nisan'ı soykırım kurbanlarını anma günü olarak resmen ilan etmesini,
 - Soykırımından kurtulanların çocuk ve torunlarının, Türkiye'de suçun işlendiği yerlerde kurbanlarını anabilmeleri için olanak yaratılmasını,
 - Türk okul kitaplarında ırkçı ve Ermenileri karalayan içeriklerin çıkarılmasını,
- talep ediyoruz.

* ATIK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Federasyonu), *FKÊ(Yezidi Dernekleri Federasyonu)

* FEDA (Demokratik Alevi Dernekleri Federasyonu), *IMA (Uluslararası Göçmenler Birliği)

* TÜDAY (Türkiye /Almanya İnsan Hakları Derneği), *Verein der Völkermordgegner e.V.

* Soykırım Karşıtları Derneği (SKD)

* YEK-KOM (Föderation der Kurdischen Arbeitervereine in Deutschland)

DÜSSELDORF DERNEĞİ 3. KONGRESİNİ YAPTI

Almanya'nın Düsseldorf kentinde bulunan Kurt Kültür Merkezi 2. kongresini gerçekleştirecek yeni yönetimini seçti. 28 Mart 2010 Pazar günü Kurt Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen kongreye yaklaşık 50 üye katıldı.

Saat 14.00' te devrim şehitleri adına yapılan saygı duruu ile başlayan kongreye konuşmacı olarak Almanya-Kurt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) temsilcisi Hayri İmak katıldı. YEK-KOM temsilcisi İmak yaptığı konuşmada kurumlaşmanın önemine vurgu yaptı ve daha güçlü bir yönetim için bütün yurtseverlere görev düşüğünü söyledi.

İmak'ın konuşmasının ardından dernek yönetiminin bir yıllık faaliyet ve maliye raporları okundu. Raporlar üzerinde tartışma ve konuşmalarla devam eden kongrenin ikinci bölümünde yeni yönetim için aday tespitine gidildi. Yedi Kürdistanlıının gönüllü olarak yönetime aday olduğu kongrede daha sonra seçimler yapıldı.

Seçimler sonucunda Düsseldorf Kurt Kültür Merkezi'nin önumzdeki dönemde yönetimine şu isimler seçildi; Ayten Aslaner, Gökhan Çakıl, Serdar Yavuz, Ali Fuat Gürsel, Ali Bingöl, Cemal Kaçar, Sabiha Ercan.

<>

DUYURU / ETKİNLİK

Medya Volks Haus e.V. Zufahrstr. 17, 90443 Nürnberg

- info@kurdische-kulturtage.eu www.kurdische-kulturtage.eu

- Projektleitung 0176/22711537 oder 0163/8466761

Kontakt: mîtosfilm
Reichenberger Straße 36, 10999 Berlin
Telefon: +49 (30) 54 71 94 62, Fax: +49 (30) 54 71 95 08
Email: info@mitosfilm.com

NEWROZ Û GELÊ KURD

Bahaddin DOĞAN(2. Serokê YEK-KOMê)

Newroz, 'Nû roj' ango tê wateya 'Roja nû'. Di dirokê de newroz cejna pîroz a sersala nû ye. Iranî jê re Nouroz, gelê Kurd jî Newroz dibêje. Bingehê vê xwe digihîne dema Zorastriyan ango Zerdeştiyan. Newroz di nava welatê Rojhilata Navî de, di nava civaka Kurd, Îranê, welatên Asyaya Navî, Azerbeycan û Efganistanê de tê pîrozkirin. Hinek civakên Pakistanê yên bi eslê xwe Iranî ew jî Newrozê pîroz dîkin.

Newroz cejna Ariyan û Kurdan e. Kurd her sal, şeva ku 20ê adarê bi 21ê wê ve tê girêdan agir dadidin û hatina bîharê weke rojeke pîroz her dem pîroz dîkin. 2 çîrokên sereke yên Newrozê hene. Ya yekemîn Destana Kawayê Hesinkar e û ya duyemîn jî roja avabûna Imperetoriya Med e. Kurd Newrozê ji gelên din cudatir weke cejneke Neteweyî pîroz dîkin û ji cîhanê re hêza xwe isbat dîkin.

Di mîtolojiya Kurd de Newroz

Destana Kawayê Hesinkar û Dehaq bi kurtî wiha ye. Ji ber ku Gelek xwendevanê me efsaneyâ Newrozê dizanîn li vir pêwîst nake em dirêj jê behs bikin. Kurteçîroka wê ev e: Hikumdarê ku li ser heq û edaletê dihat naskirin Cimşîd, ji aliyê qirale zâlim Dehaq ve tê kuştin û Dehaq derbasî cihê wî dîbe.

Şeveke Nîvê Şevê, ji ber êşeke dijwar ji xewê şiyar dibe. Gazî zana û bijîkîn li quesra xwe dike û ji wan re dibêje; ji ber vê êşa dijwar xew nakeve çavê min. Zû ji min re dermanekî peyda bikin. Yan na ezê serê we tevan jê bikim.

Hekîm û bijîkîn qesrê, li laşê Dehaq dinêrîn û wî muayene dîkin. Çavê wan bi du birînê li ser her du milê wî dikeve. Tev bi hev re matmayî dimînin. Gotinek ji devê yekî ji wan dernakeve. Ji ber ku ti birînê bi wî rengî nedîtine û ne jî êşeke bi wî awayî bihîstine.

Lê Dehaq ji ber êşa xwe her bi ser wan de dike qîreqîr: Hekimeki ji wan, dest dide ber xwe û wiha dibêje: "Heta niha

min birîneke wiha ne dîtiye û ne jî bihîstiye. Lê wa diyar e ku mejiyê teze dikare bibe melhema van birînan." Belkî Hekim dixwest xwe ji berpirsiyariyê xelas bike. Lê belê ev pêşniyar ji Dehak re bû sebeb ku her roj "mejiyen teze", mejiyê du xortan daynin ser birînê wî. Wî emir da ku her roj mejiyen du xortan bînin, birînê li ser milê wî derman bikin.

Xizmetkarekî Dehak ku niyeta wî paqij e her roj ciwanekî didize berdide; dişîne çiyê û li şûna wî miyekê serjeê dike û mejiyê we li birînê Qiral dide. Wisa dibe ku çiya ji mirovên reviyayî tijî dibe. Jiyan di şikeftan de berdewam dike. Wisa çêdibe ku êdî Ava kaniyan, dar, ber û fêkiyên çiyanan têra wan nake. Demeke dirêj derbas dibe. Lê birînê ser milê Dehak baş nabin. Her ku diçe xerabtir dibin.

Gel ji vê rewşê tengezare û li çareseriye kî digere. Kawa Kurdekkî Hesinkar e. Zarokên wî jî ji birînê li ser milê Dehak re bûne qurban. Êdî kér gîhatîye ser hestî. Kawa ji tirsa qurbankirina zarokê xwe yê dawî, heval û hogirê xwe yên pê bawer kom dike û ji wan re behsa zulm û zordariya Dehak dike. Plana kuştina Dehak ji wan re eşkere dike. Herkes fikir û planêن Kawa dipejirîne û li benda îşareta wî dimînin. Kawa dibêje; gava ez Dehak bikujim, ezê derkevîm ser banê quesra wî agir pê bixim. Ku we agir dît, bizanîn ku min Dehak kuştîye. Kawa, ji heval û hogirê xwe re dest bi çêkirina çekan dike û bi dizî li wan belav dike. Ji xwe re jî çakûçekî çêdike. Kawayê Hesinkar kesen derketîn çiyaayan hînî leşkeriyê dike û ji wan arteşekê amade dike da quesra Dehak bi dest bixe.

Gava leşkerên Dehak têna da lawê Kawa yê dawî jî bibin, Kawa ji leşkeran re dibêje; hûn herin, ezê niha, bi destê lawê xwe bigirim, bînim. Ez dixwazim ji bo saxiya padîşahê xwe lawê xwe bi destê xwe bikim qurban û li ber lingên padîşahê xwe daynim. Gava leşker vê xeberê digihînîn Dehak, kêfa wî pir tê, şâ dibe û çavên wî dimînin li riya Kawa. Kawa, çakûçê xwe dike destê xwe, bi destê lawê xwe digire, berê xwe dide quesra Qiral. Gava digihe ber derî, leşker dergeh jê re vedikin. Kawa, rastûrast berê xwe dide şâhnişînê cihê text lê vegirtî. Dehaq li ser textê xwe rûniştî ye. Dehaq ji Kawa re dibêje; tu qehremanekî bêhempa yî, tu nîşana fedakariyê yî. Kawa, piştî gotinêن Dehaq, pirtir nêzîkî wî dibe. Bi çengê lawê xwe digiredibe li ber piyêن wî dirêj dike û çakûçê xwe bilind dike. Lê li şûna ku li serê lawê xwe bide, bi hemû hêz û taqeta xwe dadiweşîne li serê Dehaq dixe. Taca serê wî digindire. Pi-raniya leşker û xizmetkarêن wî gava dibînin Kawa Dehaq bi rastî kuşt, kêfa wan tê û yên mayî, jî dest nahînin û teslîm dîbin. Kawa bi destê lawê xwe digire, hildikişê ser banê quesrê. Agirekî gurr li wir dadide.

Dema heval û hogirê Kawa çav bi êgir dikevin, ew jî dest pê dîkin, êrîşê tînin ser quesra Dehaq, leşker û hevalbendêن

wî yên mayî dîl digirin, yên teslîm nabin jî dikujin. Gava gelê li çiyê jî agirê azadiyê dibînin, fêm dikan ku plana Kawa bi ser ketiye, Dehaq hatiye kuştin û dawiya zordariyê hatiye. Ew jî li ser çiyan agirê azadiyê pê dixin.

Belê wê êvarê ne tenê li çiyan, li her aliyê welêt agir tê dadan. Gel ji deverên asê dadikeve û bi meşeleyan berê xwe dide gund û bajarên xwe. Govenda Pirozbahiyê li dar dixin û jin kefi-egalên xwe bi serê gurza Kawa ve dikan. Ji ber wê hin jê dibêjin rengên ala Kurdish ji wan rengan pêk hatiye. Ew roja pîroz, roja 21ê Adarê ye.

Li gora baweriya duyemîn jî 21ê adarê B.B sala di 612an de Kurd û hîn gelên din êrîşê dîbin ser Imperetoriya Asûrî, împaratoriye diroxînin. Li şuna wê Imperetoriya Medan tê avakirin. Lê li gora lêkolînan Imperetoriya Med di meha tebaxê de hatiye avakirin û ew roj jî ji aliyê hinekî Kurd ve demeke dirêj weke cejna Tolhildanê hatiye pîrozkirin. Têkiliya Newrozê bi awayekî xurt bi Zerdeştiyê re jî heye.

Lê tişa rast ew e ku gelê Kurd ji gelên din cûdatir ji hatina bîharê zêdetir cejna Newrozê weke cejna neteweyî pîroz dikan û li ber cîhanê teavê hebûna xwe û hêz û rastiya xwe isbat dikan. Bêguman di heman demê de jî Newroz ji bo gelê Kurd tê wateya rizgariya ji zexta giran a zivistanê jî.

Di serî de Dewleta Tirk û dijminên Kurdish tev, ji bo pêşî-girtina rastî, têgihîştin, têkoşîn û hestêن Neteweyî ya Kurdî hewl didin ku pîrozkirina cejna Newrozê asteng bikin. Lê gelê Kurd her sal hê zêdetir rastî, netewebûn û girîngiya serxwebûn û pêşketinê fêm dikan û li ber xwe didin.

Di dema nû de Newroz

Di dirokê de gelek civak wateyeke mezin didin roja 21ê Adarê û bi wateyêñ cur be cur pîrozbahiyê li dar dixin. Civakêñ din weke rojeke xwezayî pêşwazî dikan, lê belê de hestên gelê Kurd de sembola roja nû ye, ya ku li hemberî zâliman serkeftin û azadiya gelên mazlûm e.

Îro Newroz ne tenê di nava gelê Kurd û Îranê de tê pîrozkirin. Newroz ji rojhilata Navî heta Asyaya Navî tê pîrozkirin. Mînak: li welatêñ weke Ozbekistan, Kirgizistan, Turkmenistan, Kazakistan, Tacikistan, Efxanistan û Azerbeycan jî Newroz weke rojeke cejna neteweyî tê pîrozkirin, Hinek miletêñ Asyaya Navî, Newrozê weke cejneke olî pîroz dikan; cilûbergân xwe yên nû li xwe dikan, xwarinê çedîkin, coşke nîv olperestî û neteweyî li dar dixînin; û diçin zi-yaretgehan, gorêñ mirovîñ mezin ziyaret dikan. Çawa me berê jî got: Newroz ji dema agirperestiyê gihiştiye dema ola Islamê. Ji ber wê gelek elementên nû û motifê nû ketine navê û hê jî dikevin navê.

Çawa me li jorê behs kir Newroz beriya Islamê jî heye. Îro Îran Newrozê çawa pîroz dike, li Îranê jî Newroz weke roja nû ye ango sersala nû ye; heftiyek betlaneña Newrozê heye û bi gelek cureyêñ cuda tê pîrozkirin.

Carna jî li Îranê yek bi navê Hecî Firûz weke nûçegihan rûyê xwe reş dike, xebera demsala Newrozê dide. Bi heftiyen cilê xwe yê sor li xwe dike û digere, xeberê dide ku dawiya salê hatiye. Hecî Firûz xwe reş û sor dixemîlinê û bi tembûrê diğere, strana dibêje û direqise li kolan û quncikan mizgîniya sala nû belav dike.

Sêzdeh Bedarê ango di sêzdeh rojên sala nû de mirov tevî malbatêñ xwe diçin seyrengehan. Li Îranê bawerî ew e ku vê rojê mana li malê dibe sedemê afat û belayan. Ji ber wê her kes tevî dost û hevalên xwe dicive.

Newroz sembola berxwedanê

Newroz îro li bal Kurdish semboleke giranbiha ye ji bo şerê azadiyê û wekheviye û serbilindiye.

Kurd îro li Başûrê Kurdistanê bê tirs û xof roja Newrozê bi awayekî azad pîroz dikan. Cil û bergân Kurdî li xwe dikan û li seyrengehan kom dîbin, bi coşke gelemeperî bi milyonan dîcîvin, bi dilê xwe pîroz dikan. Li Îranê jî Kurd ji Îraniyan cuda Newrozê pîroz dikan. Li Îranê Kurd ne azad in.

Li Bakurê Kurdistanê Newroz bi xwîna ciwanêñ Kurd hatiye sorkirin. Berî niha 30-40 salî jimareke gelekî kêm li Gundê Kurdish bi dizî agirê Newrozê dihat pêxistin. Lê belê îro bi milyonan Newrozê li meydanan pîroz dikan. Naveroka wê cuda jî be di serî de li gelek dibistanan bi awayekî fermî tê pîrozkirin.

Pîrozkirina fermî ye dewletê û pîrozkirina Kurdish ji hev cuda ye. Dewlet dixwaze naveroka wê bi nevruza xwe vala bike. Kurd ji li hemberî zilim, heqaret û çewisandina dewletê hebûn, berxwedan û serbilindiya xwe ifade dikan.

Di 30 salêñ dawî de Kurdeñ Bakur zor û zehmetiyan mezin dîtin û bedelêñ mezin dan, lê ji çôşa Newrozê ti demê bi şûn ve neman. Li Bakur tevgera Kurd a azadîxwaz Newroz kir festîvaleke cihanî û îro Kurd hemû û cihan pê serbilind in. Xortêñ Kurdish di 1980î de bi xwîna xwe cejna Newrozê xemîlandin û av dan. Dîroka Newrozê xortêñ Kurdish bi herfîn zêrîn nivîsandin û bi dînyayê dan naskirin. Îro li her çar parçeyêñ Kurdistanê bi milyonan Kurd Newrozê pîroz dikan. Ji bo azadî û serxwebûnê Newroz kirine sembola serhildanê. Li cîhanê tevî Kurdish dîroka Newrozê didin nivîsandin. Dinya pê şîyar bûye ku Newroz bingehê xwe ji çand û mîtolojiya gelê Kurdish girtiye.

Newroz Berxwedan e! Serhildan e! Azadî ye!
Cejna Neteweya Gelê Kurdistanê NEWROZ Pîroz e
û li we hemûyan Pîroz be!

<>

Newrozdelegationen in Kurdistan

Download unter:

(<http://www.yekkom.com/html/images/Berichte+Newroz+2010.pdf>)

Insgesamt fuhren 48 Menschen in 5 Delegationen aus Deutschland zu menschenrechtlichen Beobachtungen zum diesjährigen Newrozfest. Die TeilnehmerInnen der Delegationen hielten sich zwischen dem 17.03 und dem 29.03 in Istanbul und den kurdischen Provinzen der Türkei auf. Die besuchten Orte waren im Einzelnen: Istanbul, Diyarbakir, Van, Elazig, Bingöl, Sirnak, Cizre, Midyat, Hasankeyf, Caldiran, Kel, Semdinli Hakkari und Cukurca. Dort trafen die TeilnehmerInnen sich mit BürgermeisterInnen der Baris Demokrasi Partisi (BDP), verantwortlichen PolitikerInnen, Verwaltungsaangestellten, Staatsanwälten, Polizeibediensteten, MenschenrechtlerInnen, dem Menschenrechtsverein Insan Halklari Dernegi (IHD), Anwaltskammern, VertreterInnen der BDP und der Bevölkerung.

Mit großer Besorgnis wurde festgestellt, dass in der Türkei die gravierenden Menschenrechtsverletzungen 2009 und Anfang 2010 erneut zugenommen haben. Vor dem Hintergrund politischer Instabilität und militärischer Auseinandersetzungen, sowie einer einmaligen Repressionswelle, ab April 2009, gegen die kurdische Partei DTP (Ende 2009 vom Verfassungsgericht verboten), die Nachfolgepartei BDP, MenschenrechtlerInnen und JournalistInnen wurden insgesamt mehr als 3000 Menschen festgenommen. 1500 davon

sind bis Heute zum Teil ohne Anklage inhaftiert. An jedem der besuchten Orte waren Mitglieder der BDP Stadtverwaltungen und Parteidienststellen, sowie MenschenrechtlerInnen, JournalistInnen und zivilgesellschaftlich tätige von der Repression betroffen. Besonders in den kleineren Städten, Sirnak, Cizre, Bostanici, Semdinli, Hakkari und Cukurca ist der Druck auf die Zivilbevölkerung in Form von Razzien und psychologischer Kriegsführung sehr groß. Auch Berichte über Folter und andere Misshandlungen sowie die Anzahl extralegaler Hinrichtungen durch staatliche Kräfte haben erneut besorgniserregend zugenommen. Folter findet in letzter Zeit tendenziell oft auch vor Festnahmen oder ohne folgende Festnahmen oftmals ebenfalls in Orten außerhalb von Polizeistationen statt.

Die Delegationen mussten feststellen, dass die türkischen Behörden auf kritische Äußerungen noch immer mit Einschüchterungs- und Strafverfolgungsmaßnahmen reagieren und Beamte mit Polizeibefugnissen auch bei gravierendsten Menschenrechtsverletzungen sehr oft straflos bleiben. (Vergleiche auch die Studie von Human Rights Watch: Closing Ranks against Accountability/Barriers to Tackling Police Violence in Turkey). Jeder Mensch der „unliebsame“ Äußerungen macht oder sich auch nur menschenrechtlich engagiert wird diffamiert oder kriminalisiert. Auch DelegationsteilnehmerInnen wurden an Kontrollpunkten als Terroristen beschimpft.

Insgesamt wurden in der Türkei seit 2006 mehr als 400 Kinder wegen Teilnahme an Demonstrationen oder vermeintlichen Steinwürfen auf Demonstrationen, entgegen der UNO Kinderrechtsresolution, zu 4-12 Jahren Haft, durch nur für Erwachsene vorgesehene Schwurgerichte für schwere Straftaten, verurteilt. Ca. 5000 ähnliche Strafverfahren gegen Kinder sind noch anhängig. Als Grundlage der Verfahren wird meist Artikel 8 des „Anti Terror Gesetzes“ verwandt, demzufolge eine Teilnahme an einer Veranstaltung die behördlicherseits einer kriminellen oder terroristischen Vereinigung zugeschrieben wird, als Unterstützung, Propaganda für - oder Mitgliedschaft in derselben ausgelegt werden kann. Viele Kinder befinden sich in diesem Zusammenhang über eine lange Zeit in Untersuchungshaft. Die Arbeit von Anwälten wird in vielen Punkten behindert und somit eine effektive Verteidigung unmöglich gemacht. U.a. handelt es sich um mangelnde oder zu späte Akteneinsicht, das Abhören von Mandantengesprächen und die Kriminalisierung von - und das Berufsverbot gegen Anwälte in politischen Verfahren.

Auch JournalistInnen sind massiven Repressionen ausgesetzt. Immer wieder werden kritische Zeitungen verboten. Besonders gravierend ist der Fall des Redakteurs Vedat Kurşun von der Zeitung Azadiye Welat, gegen den mehr als 525 Jahre Haft gefordert werden. Die Delegationen fordern die sofortige Beendigung dieser Menschenrechtsverletzungen.

Newroz

Newroz stand in diesem Jahr unter dem Motto: „Entweder Demokratischer Frieden oder aufrechter Widerstand“ und war türkeiweit so gut wie nie zuvor besucht. Allein Diyarbakir/Amed feierten 1,5 Millionen Menschen, in Istanbul 500000, in Hakkari 150000. In Redebeiträgen wurden u.a. die Repressionswelle gegen kurdische Aktivisten in der Türkei, sowie die Repression gegen Roj TV und kurdische Politiker in Europa kritisiert. Immer wieder forderten RednerInnen, sowie TeilnehmerInnen auf Spruchbändern und in Chören die Beendigung der Militäroperationen - und dass Abdullah Öcalan und die PKK in einem von kurdischer Seite immer noch gewollten Friedensprozess ebenfalls Dialogpartner sein müssen. Die sogenannte „Demokratische Initiative“ der AKP, in deren Rahmen nur minimale Zugeständnisse an die Kurden gemacht werden, bezeichneten RednerInnen und viele Menschen mit denen die DelegationsteilnehmerInnen sprachen als zynisch. Diese Initiative wird im Wesentlichen zur Beruhigung der internationalen Öffentlichkeit durchgeführt. Die zunehmende Repression löst neben Trauer besonders bei der Jugend auch Wut aus.

Extralegale Hinrichtungen

Besonders gravierend ist die zunehmende Zahl der extralegalen Hinrichtungen. Im Dorf Kel (Bugulukaynak), in der Nähe der Kleinstadt Caldiran (nahe der Türkisch-Iranischen Grenze, in der Provinz Van) wurden am 7. Oktober 2009 drei Personen festgenommen, danach Sondereinheiten des Militärs (Özel Teams) übergeben – und von diesen extralegal

hingerichtet. Unter den Ermordeten befand sich der 17jährige Gymnasiast Ibrahim Atabay.

Mitglieder der Jandarma übergaben die 3 Festgenommenen direkt (vor dem Haus der Familie Atabay) den Sondereinheiten, die sie nach lang andauernden Folterungen am Rande einer Schlucht (ca. 500m vom Dorf entfernt gelegen) mit Gewehrsalven hinrichteten. Die Festgenommenen waren nach übereinstimmenden Aussagen mehrerer Augenzeugen unbewaffnet. Bei zwei von ihnen handelte es sich um Guerillas, der Dritte, Ibrahim Atabay war ein 17 jähriger Gymnasiast aus Kel. Die Leichen hatten zertrümmerte Finger, weitere zertrümmerte Körperteile und zertrümmerte Schädel. Am Rande der Schlucht (dem Tatort) wurden auf einer Strecke von 30 Metern Körperreste und Blutspuren gefunden. Gleichzeitig zu dieser extralegalen Hinrichtung, wurden weitere Familienmitglieder von Ibrahim Atabay, in einem Haus der Familie misshandelt und gefoltert. Die Familie Atabay ist wegen Errichtung eines mittlerweile auf Weisung des türkischen Inneministers Atalay eingerissenen Mahnmals am Tatort mit einem Gerichtsverfahren konfrontiert. Ein von der Familie wegen des Vorwurfs der extralegalen Hinrichtungen angestrengtes Gerichtsverfahren, wurde unterdessen vom zuständigen Gericht eingestellt.

Sicherheitskräfte und Militärs bedrohten seitdem Mitglieder der Familie Atabay mehrmals. Die betroffene Familie und weitere Dorfbewohner leben in ständiger Angst vor erneuten Übergriffen oder Morden. Selbst der Rechtsanwalt der Atabays ist Drohungen ausgesetzt und kann daher keine effektive Wahrnehmung der Interessen seiner Mandanten umsetzen. Der Bruder Ibrahim Atabays befindet sich, seit dem Tag der beschriebenen Tat, ohne Anklage im Gefängnis von Van. Eine weitere Version des Tathergangs, nach der es sich bei der Tat um einen bewaffneten Konflikt zwischen Soldaten und drei Guerillas gehandelt habe, ist aller Erkenntnis nach nicht glaubwürdig. Selbst zum Zeitpunkt der extralegalen Hinrichtungen am Tatort anwesende Soldaten bestätigten den Vorfall, wie oben ausführlich geschildert, detailliert.

Die Delegationen zeigen sich erschüttert über ein derartiges, gegen internationale und nationale Menschenrechtsregulierungen verstößendes Verbrechen und die Kontinuität der Menschenrechtsverletzungen durch das Vorgehen staatlicher Behörden und Beamten. Sie fordern in einem offenen an Ministerpräsident Erdogan, Außenminister Westerwelle und Justizministerin Sabine Leutheusser-Schnarrenberger die Aufklärung der Verbrechen und dass die dafür Verantwortlichen juristisch zur Rechenschaft gezogen werden.

Das Gleiche gilt auch im Fall des 14jährigen Junge Mehmet Nuri Tamcoban der ebenfalls von türkischen Soldaten in der Nähe von Caldiran verstümmelt und erschossen wurde und den 26-jährigen Kerem Gün der in der Nähe von Sirnak von

Soldaten erschossen wurde. Er war der ehemalige Vorsitzende der Jugendorganisation der Demokratik Toplum Partisi (DTP) in Senoba. Berichten zufolge wurde er gezielt von Soldaten an einem Kontrollpunkt erschossen. In der behördlichen Legitimation wurde von einem bewaffneten Konflikt mit Schmugglern gesprochen. Der Betroffene war unbewaffnet und in Begleitung von sechs Freunden, die alleamt ohne weitere Anklage oder Vorwürfe unbehelligt aus der Situation hervorgingen. Es wurde nach Zeugenaussagen ohne Ankündigung das Feuer eröffnet und die ärztliche Versorgung des Schwerverletzten behindert. Dem Tod des 26-jährigen gingen nach Zeugenaussagen Todesdrohungen durch Angehörige des Militärs vorraus.

Krieg und Kriegsverbrechen

In nahezu sämtlichen kurdischen Provinzen der Türkei herrscht Krieg. Besonders gilt dies für Dersim, Sırnak, Lice und Hakkari und die nahe der türkisch-irakischen Grenze gelegenen Stadt Cukurca. Für eine befürchtete Frühjahrsoffensive hat das Militär in den letzten Tagen allein nach Hakkari mehr als 30000 Soldaten verlegt. GesprächspartnerInnen rechneten jederzeit mit Verhaftungen. In Cukurca wurden einige Gesprächspartner noch während der Anwesenheit einer Delegation zum Verhör vorgeladen. Die wunderschön in einer im Frühling erblühenden Berglandschaft gelegene Kleinstadt hat armenische und jesidische Wurzeln. Deren Umgebung würde eine sehr fruchtbare Landwirtschaft ermöglichen (Reis, Pistazien und mehr), wenn das Militär nicht Weideverbote ausgesprochen und eine Ausfahrtsstraße durch Beschuss völlig entvölkert hätte.

Ähnliche Bedingungen herrschen in sämtlichen oben genannten Provinzen. Fast jeden Tag wird in Cukurca aus den rundum liegenden Kasernen mit Artilleriegeschützen meist zielloos, in den Irak geschossen. In der Provinz Hakkari gab es allein in der Zeit der Delegationsreisen 6 Minenopfer. Das türkische Militär hat Berichten zufolge in den letzten Jahren ca. 1.6 Millionen Minen, oft aus deutscher Produktion und meist ohne Kartographie, verlegt. Zudem sind in der Region aufgrund der Entlaubung der Wälder mit chemischen Kampfstoffen, auf den grundwasserführenden Hochebenen, Berichten von Ärzten zufolge, die Krebsraten in den letzten Jahren um mehr als 100% angestiegen. In der Region Hakkari Cukurca wurden zudem, Berichten zufolge, 8 GuerillakämpferInnen mit chemischen Waffen getötet.

Forderungen

Neben den Forderungen im nach Aufklärung der extralegalen Hinrichtungen und der Beendigung der weiteren Menschenrechtsverletzungen (s.o) sowie dem sofortigen Stopp aller Rüstungsexporte aus Deutschland in die Türkei, fordern die Delegationen in dem genannten Offenen Brief:

„Um eine realistische Beilegung der jahrzehntelangen Auseinandersetzung möglich zu machen, die ihr zugrundeliegenden Konflikte zu beheben und die begangenen Menschenrechtsverletzungen zu heilen, sind unserer Ansicht nach - und den Erfahrungen der Lösung weiterer, zumindest in Grundzügen vergleichbarer Konflikte entsprechend - u.a. die folgenden Maßnahmen notwendig:

1. die sofortige Beendigung der Kriminalisierung von VertreterInnen und Vertretern der kurdischen Bevölkerung, von MenschenrechtlerInnen und MenschenrechtlerInnen, von JournalistInnen und Journalisten und politischer AktivistInnen und Aktivisten - auch in Europa und Deutschland

2. die Freilassung der ab April 2009 inhaftierten ca. 1500 PolitikerInnen und Politiker, unter denen sich 8 gewählte Bürgermeister der Barış Demokrasi Partisi (BDP), Menschenrechtler (u.a. Regionalvorsitzende des Menschenrechtsvereins *İnsan Halkları Derneği / IHD*) und AnwältInnen und Anwälte befanden;

3. die Anerkennung sämtlicher kultureller Rechte der kurdischen Bevölkerung;

4. eine positive Erwiderung, der immer wieder seitens der kurdischen Guerilla erklärten einseitigen Waffenstillstände

5. die Anerkennung des politischen Willens des mehrheitlichen Anteils der kurdischen Bevölkerung, die Abdullah Öcalan als wichtigen Vertreter und Ansprechpartner in einem möglichen Friedensprozess ansehen. Dieser Wille wurde u.a. auf den Newrozfesten der letzten Jahren, bei Kommunal- und Parlamentswahlen, sowie in Petitionen, bei Umfragen und auf Veranstaltungen deutlich zum Ausdruck gebracht;

6. langfristige Konzepte zur Integration der kurdischen Guerilla und sämtlicher politischer Gefangener in die demokratischen Gesellschaftsabläufe - denn ähnlich wie in Südafrika, Nordirland und mehreren Südamerikanischen Staaten, ist ein anhaltender Frieden unserer Ansicht nach nur unter Einbeziehung sämtlicher Konfliktparteien möglich.“

Amed-Newroz 2010

"Für die Kurden gibt es nur eine politische Lösung"

Ein internationale Konferenz beriet in Diyarbakir über Strategien zur Lösung des Kurdenproblems.
Gespräch mit Norman Paech

Von Peter Wolter
Junge Welt
4. März 2010

(Zur Person: Norman Paech war bis zu seiner Emeritierung im Jahre

2005 in Hamburg Prof. für öffentliches Recht. Von 2005 bis 2009 war er Bundestagsabgeordneter und außenpolitischer Sprecher der Linksfraktion.)

Sie sind soeben von einer Konferenz über die Zukunft Kurdistans aus der Türkei zurückgekehrt - was ist dabei herausgekommen?

Das war eine recht große Tagung in Diyarbakir, an der nicht nur türkische Kurden, sondern auch Türken aus Istanbul und Ankara teilgenommen haben. Auch Leute aus Belgien, England, Frankreich, Schweden, Deutschland usw. waren dabei. Es war eher eine demokratische Gesellschaftskonferenz, keine Veranstaltung, die sich auf Mitglieder der verbotenen DTP oder ihrer Nachfolgepartei BDP beschränkte. Im wesentlichen ging es darum, die labile Situation in der Türkei einzuschätzen: Einerseits geht die Regierung scharf gegen einige Generäle vor, die einen Putsch geplant haben sollen - andererseits lässt sie wieder einmal kurdische Bürgermeister verhaften.

Eines der Ergebnisse der Konferenz war, dass nur eine politische Lösung für das Kurdenproblem möglich ist - die militärische Variante wäre völlig kontraproduktiv. Eine politische Lösung setzt aber voraus, dass alle Kräfte daran beteiligt sein müssen - auch die schon seit langem verbotene Kurdenpartei PKK und ihr Vorsitzender Abdullah Öcalan, der aus dem Gefängnis entlassen werden muss. Die Notwendigkeit einer politischen Lösung wird von der türkischen Regierung offenbar etwas anders bewertet. Die setzt doch mehr auf den militärischen Faktor.

Es gibt zweifelsohne Kräfte, auch in der politischen Elite, die davon überzeugt sind, daß es militärisch nicht geht. Auf der

anderen Seite ist aber der militärische Faktor immer noch sehr stark. Insbesondere, nachdem US-Außenministerin Hillary Clinton wieder Rückendeckung im Kampf gegen die PKK gegeben hat. Das ist eben das Ambivalente dieser Situation.

Ankara hatte vor Jahren eine Initiative zur Lösung der Kurdenfrage angekündigt - herausgekommen ist das Verbot der DTP. War es das schon mit der Initiative - oder gibt es jetzt neue Ansätze?

Im Augenblick nicht. Aber das war ja auch Aufgabe dieser Konferenz, aus Lösungsansätzen anderer ethnischer Konflikte Vorschläge zu entwickeln – etwa aus Galicien, dem Basque Land, Irland, Wales oder auch Belgien. Das türkische Innenministerium war auch eingeladen - es hat aber abgesagt, angeblich aus Zeitgründen. Wir hätten auch gerne Vertreter von Botschaften der europäischen Staaten dabeigehabt. Aber lediglich die britische Botschaft hat jemanden geschickt.

Bei der Konferenz wurde auch über die Rolle der PKK diskutiert. Warum, meinen Sie, geht kein Weg dran vorbei, daß die türkische Regierung mit der PKK verhandelt - konkret mit ihrem inhaftierten Vorsitzenden Öcalan?

Das versteht man wohl nur, wenn man in dieser Region gewesen ist und mit den Menschen gesprochen hat. Die PKK ist dort immer noch ein enormer politischer Faktor. Sie ist militärisch nur vorgegangen, wenn sie angegriffen wurde, sie hat immer ihre Waffenstillstandsangebote eingehalten, sie hat nichts mit Terrorismus zu tun - das wurde auf der Konferenz auch immer wieder betont.

Öcalan wird von der Bevölkerung immer noch bewundert, er ist eine Symbolfigur.

Eine Entspannung der Situation und ein fruchtbare Dialog sind erst dann möglich, wenn er in Freiheit ist.

Die Türkei ist nicht das einzige Land mit ethnischen Problemen - wo sehen Sie Vorbilder, aus denen Kurden und Türken lernen könnten?

Es wurde klar, dass solche Beispiele aus den europäischen Ländern kaum zu erwarten sind. Der heftige und zum Teil auch gewalttätige Separationsprozeß der Basken z.B. hat wenig Ähnlichkeit. Einerseits, weil die Basken schon enorme Autonomierechte haben, von denen die Kurden noch träumen. Zum anderen, weil die Basken eindeutig auf Separation aus sind, was die Kurden aber schon in den späten 90er Jahren aufgegeben haben. Sie wollen Autonomie und Selbstverwaltung, aber innerhalb der Türkei. Auch bei den Iren ist die Ausgangslage völlig anders. Ähnlichkeiten findet man am ehesten im Nahen und Mittleren Osten, also im Libanon und in Palästina. Für die nächsten Monate wird daher eine vergleichbare Konferenz vorbereitet, an der Vertreter der politischen Bewegungen dieser Regionen teilnehmen.

<>

Offener Brief an

die Regierungschef der Europäischen Union, die Innenminister der Europäischen Union, die Justizminister der Europäischen Union, die Außenminister der Europäischen Union, die Hohe Repräsentantin der EU für die Außen- und Sicherheitspolitik, Frau Catherine Ashton, den Erweiterungskommissar der Europäischen Union, Herrn Stefan Füle

Sehr geehrte Damen und Herren,

Wegen mutmaßlicher Verbindungen zu terroristischen Vereinigungen wurden innerhalb der letzten Wochen in mehreren Mitgliedsstaaten der Europäischen Union - Frankreich, Italien, Belgien - eine Reihe kurdischstämmiger Bürgerinnen und Bürger verhaftet. Die im belgischen Den derleeuw untergebrachten Studios des kurdischen TV-Senders Roj TV wurden durchsucht und Aufnahmegeräte beschädigt.

Wir möchten uns an dieser Stelle für Herrn Ali Mehmet Dogan verbürgen, der am 26. Februar 2010 in Frankreich festgenommen wurde und unter Anklage steht. Herr Dogan engagiert sich seit vielen Jahren auf friedlichem Wege für eine friedlichere Türkei und die Einhaltung der Menschenrechte. Als Befürworter eines EU-Beitritts der Türkei tritt er auch für die Integration der kurdischen Diaspora in die europäische Gesellschaft ein. Mit der Verleihung des Sakharov-Preises an die ehemalige Abgeordnete der türkischen Republik und Mitbegründerin der DTP, Frau Leyla Zana im Jahre 1994, hat das Europäische Parlament bewiesen, dass es die Fragen verstanden hat, um die es hier geht.

Die Tatsache, dass ein Bürger wie Herr Mehmet Dogan im Rahmen des Kampfs gegen den Terrorismus beschuldigt werden kann, lässt die Rechtmäßigkeit der gegenwärtig durchgeführten Operationen in einem schlechten Licht erscheinen.

Wir möchten daran erinnern, dass sich Sicherheit für die Bürgerinnen und Bürger eines Rechtsstaates auch, und in allererster Linie in den ihnen zustehenden Rechte und Garantien messen lässt.

Deshalb bestehen wir darauf, dass es bei den laufenden Untersuchungen keinerlei Abstriche geben darf, was die internationale, im Sinne der vollen Wahrung der Menschenrechte, gültigen Anforderungen an Gründlichkeit, Transparenz, Effektivität, Unparteilichkeit und Unabhängigkeit angeht. Wir weisen auch auf die fundamentale Bedeutung hin, die in der Garantie der Rechte der Verteidigung liegen, sowie auf die Garantie eines, in jedem Stadium fairen Prozesses.

Die aktuelle Verhaftungswelle hat schwerwiegende Nachwirkungen. Die in Europa lebenden kurdischen Bürgerinnen und Bürger insgesamt werden stigmatisiert. Es fällt uns daher äußerst schwer, die gemeinsame Aktion der beteiligten Mitgliedsstaaten zu verstehen, die zur Verschärfung von Spannungen beiträgt und so auch den demokratischen Öffnungsprozess in der Türkei konterkarriert.

Am 24. Dezember letzten Jahres wurden im Osten der Türkei 80 gewählte Repräsentanten, politische Persönlichkeiten und Vertreter kurdischer NGOs festgenommen. Diese Verhaftungen folgten auf das Verbot der Partei für eine demokratische Gesellschaft (DTP). Schon im April letzten Jahres hatte es ähnliche Verhaftungen gegeben. Ein Teil der damals aufgegriffenen Personen befinden sich noch immer in Haft, ohne dass die Anklagepunkte bekannt gegeben wurden. Herr Osman Baydemir, gewählter Oberbürgermeister der Stadt Diyarbakir und ehemaliger stellvertretender Vorsitzender der Türkischen Vereinigung für Menschenrechte, steht noch heute unter Hausarrest und darf das türkische Territorium nicht verlassen. Herr Ahmet Türk und Frau Aysel Tu Luk, stellvertretende Vorsitzende der DTP, wurden ihres parlamentarischen Mandats enthoben und mit einem fünf-jährigen Politikverbot belegt. Diese Kette von Vorkommnissen hat die Suche nach einer politischen Lösung der Kurdenfrage zum Stillstand gebracht. Gleichzeitig hatte der von Premierminister Recep Tayip Erdogan, im Herbst letzten Jahres vorgelegte demokratische Öffnungsplan Anlass zu großen Hoffnungen gegeben. Der Wille der türkischen Regierung, die für den Beitritt wichtigen Dezentralisierungsreformen voranzutreiben, sowie der kurdischen Bevölkerungsgruppe kulturelle Rechte einzuräumen, wurde zur Kenntnis genommen.

Wir verlangen von den Mitgliedsstaaten der Europäischen Union, die Türkei darin zu ermutigen, den von ihr begonnenen Prozess einer demokratischen Öffnung schnellstmöglich wieder aufzunehmen. Wir erinnern daran, dass letztlich alleine eine Verfassungsreform allen Bürgerinnen und Bürgern der Türkei volle und gleiche Rechte garantieren kann.

Wir bekunden unsere Unterstützung für Herrn Ali Mehmet Dogan und verlangen im Sinne einer raschen Freilassung, dass die Grundrechte aller Angeklagten im Prozess ohne Abstriche respektiert werden.

Erstunterzeichner :

- * François ALFONSI, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Sandrine BELIER, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * José BOVE, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Pascal CANFIN, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Cornelia ERNST, Mitglied des Europäischen Parlaments, Linksfraktion GUE/NGL
- * Hélène FLAUTRE, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Catherine GREZE, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Nicole KIIL-NIELSEN, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA
- * Jürgen KLUTE, Mitglied des Europäischen Parlaments, Linksfraktion GUE/NGL
- * Patrick LE HYARIC, Mitglied des Europäischen Parlaments, Linksfraktion GUE/NGL
- * Sarah LUDFORD, Member of European Parliament ALDE, England
- * Michèle RIVASI, Mitglied des Europäischen Parlaments, Grüne/EFA

Zum Internationalen Tag der Arbeit - 1.Mai

Gemeinsam für Frieden, Demokratie und soziale Gerechtigkeit

Seit 120 Jahren ist der 1.Mai der internationale Kampf- und Feiertag der Arbeitenden und lohnabhängigen Menschen sowie aller Unterdrückter. Weltweit leiden die arbeitenden und lohnabhängigen Menschen heute unter den Folgen der kapitalistischen Moderne. Massenerwerbslosigkeit, Perspektivlosigkeit und verstärkte Ausbeutung in rechtlosen Niedriglohnsektoren gehören ebenso dazu, wie Umweltzerstörung, Hungersnöte und Kriege. Daher demonstrieren am 1.Mai Millionen Menschen für Arbeiterrechte, Frieden und Sozialismus.

Der Tekel-Widerstand zeigt uns den Weg!

Die Angestellten des staatlichen türkischen Tabak- und Alkoholmonopols Tekel haben den Weg gezeigt, wie demokratische und soziale Grundrechte erkämpft werden müssen. Über alle ethnischen und religiösen Grenzen hinweg wehrten sich türkische und kurdische Arbeiter, Gläubige und Laizisten, Männer und Frauen monatelang gemeinsam gegen ihre Entlassung oder Versetzung in einen schlecht bezahlten, rechtlosen Sklavenarbeiterstatus. Auch von Polizeiangegriffen mit Gasgranaten und Knüppeln ließen sich die Tekel-Beschäftigten nicht einschüchtern. Der von breiten Bevölkerungsschichten im ganzen Land unterstützte Tekel-Kampf hat gezeigt, dass die Regierung von nun an mit Widerstand beim von der EU geforderten Ausverkauf öffentlichen Eigentums rechnen muss.

Gegen das Erbe des Militärputsches

In der Türkei dürfen die Gewerkschaften das erste Mal seit 33 Jahren wieder auf dem Istanbuler Taksim-Platz ihre Mai-Kundgebung abhalten. Am 1.Mai 1977 eröffnete dort die Konterguerilla das Feuer auf zehntausende Arbeiterinnen und Arbeiter und tötete über 30 Menschen. Auch die Regierung von Ministerpräsident Erdogan weigert sich beharrlich, das Massaker von 1977 aufzuklären und die Täter vor Gericht zu bringen. Der Geist des Militärputsches vom 12. September 1980 durchdringt auch die AKP-Regierung. 1500 Politikerinnen und Politiker der Ende letzten Jahres verbotenen Partei für eine Demokratische Gesellschaft DTP und ihrer Nachfolgerin Partei für Frieden und Demokratie BDP sitzen zum Teil seit einem Jahr ohne Anklage im Gefängnis und die Verhaftungen gehen jede Woche weiter. Dagegen fordert die BDP gemeinsam mit Gewerkschaften und Frauen- und Menschenrechtsgruppen die Ersetzung der Putschistenverfassung durch eine neue Verfassung, die allen bislang ausgegrenzten und entrechteten Gruppen wie Arbeitern, Kurden, Aleviten und Frauen Freiheiten und demokratische Rechte garantiert.

Ohne Frieden keine Demokratie

Frieden ist die Grundvoraussetzung für Demokratie und soziale Gerechtigkeit! Doch in diesen Wochen flammt der Krieg in den kurdischen Gebieten der Türkei wieder auf. Zehntausende Soldaten sind an der Grenze zu Südkurdistan (Nordirak) aufmarschiert. Fast täglich kommt es zu Angriffen auf die Guerilla, die seit einem Jahr einen Waffenstillstand ausgerufen hat.

Wir Kurdinnen und Kurden werden daher am 1.Mai auch für Frieden und eine politische Lösung der kurdischen Frage demonstrieren.

YEK-KOM (Föderation der kurdischen Vereine in Deutschland)
Dusseldorf, 1. Mai 2010